

„Myslím si, že ideme správnou cestou“
– hovoríme s viceprimátorkou Katarínou Mocsyovou

6

Augustové zasadnutie MsZ

Grófska rodina dostane Pro Urbe

Napriek tomu, že rekonštrukcia sobášnej siene MsÚ úspešne napredovala, 27. augusta ešte nebola dokončená, a tak sa poslanci MsZ na svojom 30. riadnom zasadnutí zišli v zasadačke MsÚ. V úvode primátor stručne informoval poslancov o svojich aktivitách počas leta a o aktuálnom stave podaných projektov, poslanci informácie zobrali na vedomie. Potom prišla na rad voľba hlavného kontrolóra mesta. Jeden z dvoch prihlásených kandidátov krátko pred konaním zasadnutia e-mailom oznámil svoje odstúpenie a poslanci bez akéhokoľvek zaváhania jednomysleňne zvolili za hlavnú kontrolórku mesta Mgr. Katarínu Kernovú.

MsZ zobralo na vedomie predložené vyhodnotenie programového rozpočtu mesta i rozboru hospodárenia Mestskej knižnice a oboch základných škôl a za I. polrok 2009, hodnotenie dosiahnutých výchovno-vyučovacích výsledkov v školskom roku 2008/2009 a informácie o pripravenosti škôl a školských zariadení na nový školský rok 2009/2010.

Mestské zastupiteľstvo po prerokovaní návrhov schválilo udelenie mestských ocenení pri príležitosti mestských dní 2009: Ocenenie PRO URBE rodine Auersperg-Brunner za zveladenie mesta a Cenu primátora mesta učiteľke na dôchodku Magdaléne Bajkayovej za prácu v školstve a šírenie dobrého mena mesta, riaditeľke Mestskej knižnice v Želiezovciach Jane

→3

ŽELIEZOVSKÝ SPRÁVODAJCA

93701@po.box.sk

Mestské noviny

september 2009, X. ročník

cena: 0,35 eur (10,50 Sk)

Deň Svodova:
Viac sa rozprávame,
viac sa zabávame,
viac sa stretávame.

3

Graffiti Jam: K dispozícii bolo 150 metrov prednatretej steny, tradičný guláš a pivo.

10

V stredu 2. septembra sa začal nový školský rok. Na slovenskú ZŠ nastúpilo 45, na maďarskú 29 prváčikov. Obe školy čaká rušný školský rok: mesto podalo projekt na rekonštrukciu ZŠ na Mierovej, ďalší, zameraný na energetickú efektívnosť budovy ZŠ na Komenskej ulici má byť podaný koncom septembra. V tejto škole nastúpil nový riaditeľ v osobe Ladislava Kádasiho.

Foto: (šh)

Premiér Fico na Kissových poliach...

„S ministrom Becíkom sme preberali nejaké veci, ktoré sa týkali vlády a spomínal som mu, že idem do Mochoviec a on mi povedal, že by bolo dobré, keby som navštívil aj Kissovú farmu, že on sa k tomu veľmi hlási. Odpovedal som mu – prečo nie? Rád zažijem tú zmenu – po návšteve atómovej elektrárne navštíviť takéto pracovisko. Takže ja som to akceptoval a tak sme pripravili program...“ – zdôvodňoval predseda vlády SR Robert Fico svoju návštevu Farmy Kissová.

→2

Premiér Fico na Kissových poliach...

I→

Nepovedal to však Ludovítovi Kissov, ktorý sa to dozvedel až neskôr od nás. „O tom, že príde premiér, som sa dozvedel až včera, keď mi volali z úradu vlády.“ – odpovedal jeden z najväčších pestovateľov zeleniny

terstva pôdohospodárstva SR Vladimírom Palšom, si najskôr pozrel novopostavené klimatizované haly v Šarovciach, pričom ocenil, že Ludovít Kiss na ich vybudovanie využil aj európske fondy. Okolo obeda

na pult, teda aby to ľudia mohli rovno kúpiť. Zdá sa, že to funguje, pretože ten objem výroby, to množstvo mrkvy, petržlenu, uhoriek, melónov a cibule... ani mi nenapadne, čo všetko sa tu produkuje... tam boli jahody a paradajky... To treba považovať za veľký úspech...“

Premiér Robert Fico na otázku, či Ludovít Kiss v súvislosti so štátnou podporou poľnohospodárstva vyslovil aj nejaké požiadavky alebo výhrady voči vláde, odpovedal: „Bavili sme sa o tom, myslím si, že Ludovít Kiss je veľmi realistický podnikateľ a vie, o čo tu ide...“ a nakoniec dodal: „Ale určite potvrdí, že pokiaľ ide o dotácie do poľnohospodárstva, nikdy neboli také vysoké, ako za tejto vlády.“

Ludovít Kiss to nepoprel, situáciu v poľnohospodárstve však naďalej považuje za kritickú. Pripomína, že pokiaľ sa nezmení prístup obchodníkov k domácim producentom, stav sa bude jedine zhoršovať, čo sa prejaví nielen v nevyužitom potenciáli, devastácii krajiny a zamestnanosti.

Ako sme sa však v apríli mali možnosť pri rozhovoroch s účastníkmi už spomínanej konferencie presvedčiť, nie je jediný. Asi na tom niečo bude...

(šh)

na Slovensku, ktorý sa odmietol vyjadriť aj k domnienke, že práve na jeho počesť minister pôdohospodárstva SR Stanislav Becik celoslovenskú konferenciu pestovateľov zeleniny 24. apríla tohto roku (ŽS, máj 2009, str. 5) otvoril práve v Želiezovciach...

Cesta predsedu vlády, ktorý mal piatok 7. augusta vyhradený na návštevu levického okresu, viedla z Atómovej elektrárne v Mochovciach na Farmu Kissová. Robert Fico, sprevádzaný štátnym tajomníkom Minis-

prišli do Svodova, kde si pozreli chov husí a vydali sa do poľa. Ich vozidlo sprevádzala kolóna niekoľkých novinárskych áut a my sme túto „poľnú jazdu“ mohli absolvovať vďaka našej mestskej polícii.

Na troch poľných zastávkach mohol premiér na vlastné oči vidieť zber zeleniny. „Mňa teda dosť prekvapuje rozsah tej výroby, pretože to sú obrovské kvantá. Hlavne však oceňujem iniciatívu pána Kissa, aby to, čo vyprodukuje, dostal aj priamo

Krátko...

Otázka tzv. Kotsiho domu speje k riešeniu, aspoň podľa správy predloženej na ostatné zasadnutie mestského zastupiteľstva. Pretože obyvatelia tohto domu v ňom nemajú prihlásený trvalý pobyt, mesto s nimi iniciovalo rokovanie o presťahovaní sa do Útulku. Dospelo sa k dohode, podľa ktorej sa obyvateľka domu i s deťmi do konca septembra vysťahuje z domu nebezpečnej stavby, ktorú dá mesto asanovať. Podobný osud stihol aj ďalšiu budovu na Hronskej ulici, ktorá bola v majetku mesta a pre zhoršený technický stav ohrozovala svoje okolie.

V súvislosti s technickým stavom a plánovanou opravou mosta cez Hron mesto požiadalo Okresný dopravný inšpektorát a krajský úrad o odklonenie ťažkej nákladnej dopravy z územia mesta smerom od Sikenice. „Ak neuspějeme,“ píše sa v správe o riešení diskusného príspevku z jedného z predchádzajúcich zasadnutí MsZ, „máme možnosť zakázať prejazd ťažkej nákladnej dopravy cez Petófiho ulicu, čím by sme však spôsobili hustejšiu a pomalšiu premávku cez Schubertovu, Komenského a Mierovú ulicu.“

Správa o plnení uznesení, predložená na augustové rokovanie MsZ okrem iných obsahovala aj informáciu o tom, že mesto rokuje s vlastníkami pozemku na prepojení Tržnej a Agátovej ulice o prevode vlastníckych práv. Vlastníci sa rozhodujú, či chcú vybudovanie prepojovacieho chodníka, pričom vyjadrili svoje obavy z toho, že sa po prevode vlastníckych práv z pešieho prechodu stane aj prejazd pre motorové vozidlá.

Rekonštrukcia kaštieľa v príprave

Mesto plánuje rekonštrukciu kaštieľa, uviedla pre naše noviny Emese Gubíková, koordinátorka úseku výstavby a územného rozvoja, infraštruktúry, životného prostredia a rekreácie Mestského úradu v Želiezovciach. V súčasnosti sa pripravuje

projektová dokumentácia rekonštrukcie, ktorej dodávateľom je spoločnosť Vila, s. r. o. Nové Zámky, víťaz výberového konania uskutočneného mestom v minulom roku. Projektovú výzvu očakávajú na tento mesiac. „Pripravujeme sa na podanie projektu, do uverejnenia výzvy by sme mali mať potrebnú dokumentáciu hotovú. Jediným negatívom tejto práce vopred je, že ešte nie sú jasné všetky podmienky projektovej výzvy,“ hovorí Emese Gubíková. Ak bude mesto v projekte úspešné, v kaštieli Esterházyovcov bude vytvorené Dolnohronské múzeum. V múzeu by okrem želiezovských exponátov dostali miesto aj výstavné predmety z Plavých Vozokán, Farnej, Tekovských Lužian a Šaroviec. Rozpočet projektu je asi 240 000 €

(ik, foto: opel)

Polícia informuje

Za prečin úverového podvodu je od 25. augusta stíhaná 26-ročná žena z Veľkých Ludiniec. V decembri minulého roka požiadala spoločnosť Pohotovosť o úver vo výške 8000 Sk (265,55 €), pričom vrátiť mala 13 120 Sk (435,50 €). Pri podpise úverovej žiadosti tvrdila, že spolu s manželom pracujú v priemyselnom parku v Tatabányi a obaja majú príjem po 14 000 Sk (464,71 €). V skutočnosti tam už nepracovali a dokladovaný príjem nemali. Do konca júna 2009 nesplátila ani jednu z dohodnutých splátok.

Nezvyčajný nález výbušniny i neobvyklý spôsob jeho nahlásenia spôsobil rozruch na Obecnom úrade v Lontove, kam v pondelok 24. augusta predpoludním vkročil 11-ročný miestny obyvateľ s vojnovou muníciou - delostreleckou mínou ráže 82 mm. Výbušninu našiel v lesnom poraste v katastri obce a v snahe o najrýchlejšie riešenie situácie sa rozhodol celú vec nahlásiť na obecnom úrade a nebezpečnú minú tam priamo odovzdať. Muníciu zaistila policajná hliadka a následne ju pyrotechnik špeciálneho útvaru v Nitre odviezol na zneškodnenie, takže netradičné vybavenie životu nebezpečného nálezu tentoraz zostalo bez následkov.

Dňa 18. augusta sa začalo trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi, ktorý sa v ten istý deň medzi 13:00 a 14:45 hodinou vlámal do želiezovskej prevádzky spoločnosti Eko Qelet. Poškodením vchodových dverí sa dostal do kancelárie firmy, odkiaľ zo stola odcudzil peňaženku s hotovosťou 1064,97 € (32 234 Sk).

Nožom sa vyhrážal svojej 66-ročnej sestre vo Farnej začiatkom augusta 52-ročný muž. Postavil sa do dverí a so slovami, že je hladný a svoju sestru zabije, sa na ňu aj zahnal nožom. Tá sa dokázala uhnúť, vybehla pred dom na ulicu a zavolała políciu. Násilník neprestal s vyhrážkami ani po príchode hliadky, prestal až po viacnásobnom napomenutí policajtmí.

Spracoval (ik)

Informácie poskytol mjr. Ing. Marián Mikloško, riaditeľ OO PZ Želiezovce

Grófska rodina dostane Pro Urbe

→2

Beníkovej za dlhoročnú prácu v Zbore pre občianske záležitosti a rozvoj kultúrneho života v meste a učiteľovi ZUŠ Lubomírovi Nevidanskému za dosiahnuté výsledky jeho žiakov na celoslovenských a medzinárodných interpretačných súťažiach.

Poslanci zobrali na vedomie prehľad o podaných a rozpracovaných projektoch – žiadostiach o nenávratné finančné príspevky. Zároveň prerokovali informatívnu správu o možnostiach podania projektov, pričom súhlasili s prípravou projektov na rekonštrukciu Sovieho domu, Domu služieb, na zníženie energetickej náročnosti ZŠ s VJM a na zorganizovanie podujatia Hudobné dni Franza Schuberta – tradície, ktoré nás spájajú. Nesúhlasili s podaním projektov na zriadenie centra dištančnej práce a projektu výmeny informácií v oblasti novej štruktúry spolupráce v územnej samospráve.

Nakoniec zobrali na vedomie informatívnu správu o stave pohľadávok a záväzkov za bytové a nebytové priestory vo vlastníctve mesta zobrali na vedomie skontrolovali plnenie uznesení. (sh)

Svodov žije stále viac...

Po celom Slovensku sa v poslednom čase stále viac zaužíva organizovať oslavy dní obcí, oslavy výročí či mestské dni. Sú ich plné regionálne médiá aj internetové stránky. Štvrtý rok k týmto obciam, mestám a mestečkám patrí i Svodov. Svoj tradičný svodovský deň usporadúva vždy v letných mesiacoch a teší sa stále väčšej popularite a lepším ohlasom medzi ľuďmi. Nie je práve najjednoduchšie pozývať v dovolenkových mesiacoch folklórne súbory či spevácke skupiny, aby obohatili kultúrny program. Ale, i keď je tých obecných dní naokolo stále viac, čuduj sa svete, Svodov má s napĺňaním programu stále menej starostí. Tí, čo tu už boli, radi prídu znovu. A tí čo neboli, sami sa ozývajú a odvolávajú na dobré referencie. Vraj je vo Svodove dobrá nálada, vraj sa tam iní minulý rok cítili dobre, vraj by radi prišli znovu...

A všetky tieto „vraj“ sa i tento rok potvrdili, pretože Deň Svodova sa skutočne vydaril. Kultúrny program zložený z už pre Svodov tradičných, ale i z nových folklórnych, speváckych, tanečných i divadelných zoskupení bol skutočne bohatý, žánrovo pestrý a nápaditý. Citarové tóny, ktoré mnohí z nás nepočuli celé roky a ktoré pripomínali časy dávno minulé, časy našich starých mám, citlivo zavřšili program, na ktorý budú Svodovčania zaiste dlho spomínať. Sprievodné podujatia pre deti boli znova o trochu atraktívnejšie, veď skákací hrad pre deti, ktorý bol na voľný vstup k dispozícii celé popoludnie, či detská tombola, tu ešte neboli. A večerná zábava na ulici – tá sa hádam ešte ani jeden rok nevydarila tak, ako teraz. Nádherné počasie, teplý letný večer, vonku takmer celá dedina a tanečníci, od malých detí až po seniorov, snáď až do polnoci. Tancovali všetci, kamaráti,

známi, susedia. Vynikajúca nálada všetkých naokolo bola len prirodzeným zavřšením pekného dňa. Ale asi i prirodzeným vyvrcholením spoločenského života vo Svodove, ktorý je vďaka takýmto podujatiam miestom, kde máte vždy príležitosť stretnúť dobrých ľudí, zabaviť sa s nimi a vidieť sa navzájom aj inak, ako len pri kývnutí hlavou za bráničkou svojho dvora.

Viac sa rozprávame, viac sa zabávame, viac sa stretávame. Jednoducho... viac žijeme. Vďaka všetkým Svodovčanom. **Juliana Hanzová**

Na parkoviská spolu s Jednotou

O možnostiach spolupráce pri výstavbe parkoviska okolo Domu kultúry rokovali 26. augusta predstavitelia novozámockého spotrebného družstva COOP Jednota so zástupcami nášho mesta. Prípravy na stavbu prebiehajú už niekoľko mesiacov, stavebné projekty parkoviska sú vypracované, prebehlo aj verejné obstarávanie, v rámci ktorého najvýhodnejšiu ponuku podala spoločnosť Eurospinn. Projekt má dve časti, uviedla koordinátorka na MsÚ Emese Gubiková: „Realizácia parkovísk a spevnených plôch okolo Domu kultúry si vyžiada náklady vo výške 311 000 eur (9 369 186 Sk), úprava zelených priestranstiev 37 000 eur (1 114 662 Sk). Predstavitelia COOP Jednota Nové Zámky vyhlásili, že sú ochotní podieľať sa na výstavbe 23 z celkového počtu 45 parkovísk, a to tých, ktoré sa budú nachádzať v blízkosti supermarketu.“ Nasledujú ďalšie rokovania, konkretizácia finančnej účasti Jednoty a právnych rámcov spolupráce medzi mestom a spotrebným družstvom. Projekt bude podľa plánov realizovaný v dvoch etapách, prvá bude uskutočnená ešte v tomto roku, druhá v budúcom. Priestranstva na sever od Domu kultúry sa táto investícia nedotkne, túto lokalitu má riešiť projekt rekonštrukcie verejných priestranstiev, ktorý je v súčasnosti podaný a je v štádiu posudzovania.

(ik)

Pravdepodobne pri zapalovaní cigarety došlo k vznieteniu benzínových výparov vo vozidle Ford Escort 44-ročného Želiezovčana GK, ktorý mal pri sebe aj umelohmotnú bandasku s benzínom. Stalo sa to pri Hrone 1. septembra okolo 10.00 hod. Polícia začala trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví. GK utrpel popáleniny I. a II. stupňa po celom tele, podľa predbežnej správy sa bude liečiť 3 až 6 mesiacov.

(spracoval: šh)

Máme hlavného kontrolóra

Mestské zastupiteľstvo v Želiezovciach už po niekoľkokrát v tomto volebnom období pristúpilo k voľbe hlavného kontrolóra. Stalo sa tak na augustovom zasadnutí mestského pléna. Žiadosti boli na MsÚ prijímané do 14. augusta. Prihlásili sa dvaja uchádzači - Mgr. Katarína Kernová, kontrolórka na NSK a Ing. Jozef Török, pôsobiaci v súčasnosti ako hlavný radca - vnútorný kontrolór na Najvyššom súde SR. Komisia na otvorenie obálok v zložení Ján Cserba, Gabriel Melczer, Géza Horváth a Alžbeta Kádasiová konštatovala prijatie a evidovanie prihlášok na MsÚ a v oboch prípadoch aj predloženie všetkých požadovaných dokumentov od kandidátov: profesijného životopisu, motivačného listu, dokladu o najvyššom vzdelaní, zdokladovania doterajšej praxe a súhlasu so spracovaním osobných údajov. Právo voľby hlavného kontrolóra teda prináležalo zastupiteľstvu, ktoré po odstúpení jedného z kandidátov zvolilo 27. augusta Mgr. Katarínu Kernovú za hlavnú kontrolórku Želiezoviec.

(ik)

Krátko...

Pri hľadaní možností úsporných opatrení sa ako o jednom z možných riešení uvažovalo o zmenách vo využití školníkov na oboch základných školách. Riaditelia sa však svojich školníkov nechcú vzdať, lebo ako uviedli, sú to pracovníci všestranne využívaní nielen na technicko-údržbársku prácu, ale podľa potreby zabezpečujú aj ďalšie úlohy, napríklad vybavovanie pošty, záležitostí na MsÚ a podobne. V rámci svojich technických úloh sú vlastne gazdami, hospodármi školských objektov, kosia trávniky, prekopávajú pieskoviská, kontrolujú, nahlasujú a podľa možností odstraňujú vzniknuté chyby. Jednou z možností riešenia ich kompetencií bolo zabezpečenie vykonávania údržbárskych činností dodávateľskou firmou, podľa riaditeľov by však dodávateľ nedokázal pokryť všetky potrebné činnosti, ktoré v súčasnosti vykonávajú školníci. Nateraz sa teda úsporné opatrenia realizované zoštíhlovaním na postoch školníkov podľa všetkého neudejú.

Občianske združenie Dolnohronské rozvojové partnerstvo v spolupráci s Agenciou pre rozvoj vidieka zorganizovalo 21. augusta 2009 v rámci programu Leader na území našej miestnej akčnej skupiny odborný program pre delegáciu z Malty. Miestna akčná skupina sa prezentovala v Tekovských Lužanoch, pričom účastníci diskutovali s hosťami o vzniku a činnosti skupiny. Členovia maltskej delegácie potom navštívili obecné múzeum v Šarovciach, vinohrady a sady bioproducenta Ladislava Palika. Stretnutia a prezentácie zaujímavosti regiónu sa zúčastnil aj primátor nášho mesta.

V sobotu 22. augusta sa v Pavlovej, Kameníne, Sikeničke a Zalabe uskutočnil IV. Sikenický festival v tzv. hornozemskom údolí umení. Festival ponúkal autentické hudobné, divadelné, bábkarské a ľudovomelecké atrakcie na území štyroch samospráv.

V piatok 28. augusta sa v Šarovciach uskutočnila tradičná Paradajková slávnosť, organizovaná želiezovským podnikateľom Ludovítom Kissom. Na šarovskom futbalovom ihrisku čakal deti aj dospelých bohatý program s rôznymi hrami, súťažami a prekvapeniami. (vk)

V Želiezovciach priorita, vo Svodove realita

Koncom augusta sme mohli vidieť v televíznych novinách, že Bratislavský hrad dostal slávnostné a zároveň energeticky úsporné osvetlenie. Konečný vizuálny efekt je naozaj krásny, pochvaľujú si ho tak „Blaváci“, ako aj turisti z Rakúska.

U nás sa tiež hovorilo o možnosti osvetlenia katolíckeho kostola, ako jednej z historických pamiatok a dominant centrá mesta. Medzi svoje „priority“ ho dokonca zaradil aj viceprimátor. Práve on nám v redakcii so zmiešanými pocitmi rozprával, že čo sa v Želiezovciach iba pripravuje, alebo ešte ani to nie, vo Svodove už jednoducho uskutočnili.

Tam sa totiž rozhodli adaptovať tento vo svete využívaný prostriedok propagácie kultúrnych pamiatok a svoj kostol osvetlili. Pohľad z boku aj spredu je naozaj pôsobivý. (iv)

Želiezovčania v na oslavách sv. Štefana

ISASZEG (ic) – 20. augusta navštívila mesto ležiace východne od hlavného mesta Maďarska želiezovská delegácia, v ktorej boli okrem iných zastúpení viceprimátor mesta Pavel Polka, poslanec Géza Horváth a predseda miestneho spolku Matice slovenskej Štefan Kuruc. Po tom, čo v minulom roku získala obec Isaszeg mestský štatút, začala sa formovať slovenská menšinová samospráva, ktorá v Maďarsku funguje podľa osobitných zákonov. Pri hľadaní slovenského partnera našli a skontaktovali samosprávu mesta Trstená, prostredníctvom ktorej vďaka družobnému vzťahu so Želiezovcami sa do kontaktu s Isaszegom dostalo aj naše mesto. Primátor Pavel Bakonyi požiadal predsedu MS Matice slovenskej o pomoc pri budovaní vzťahov so samosprávou a obzvlášť s menšinovou samosprávou tohto mesta. Po úvodnom stretnutí v Želiezovciach teda na štátny sviatok dostala pozvanie popri trstenskej aj želiezovská delegácia.

„Prijatie našej delegácie bolo mimoriadne vrúcne, dokonca by som mohol vyhlásiť, že som sa s takou ešte nestretol,“ hovorí miestny predseda Matice slovenskej, ktorý dlhé roky pôsobil aj ako prednosta Mestského úradu v Želiezovciach. „Spoločný obed v útulnej reštaurácii, na ktorom sa okrem delegácií zúčastnil primátor, viceprimátor, notár i predstavitelia menšinovej samosprávy, prebiehal v priateľskej atmosfére. Naozaj vidím budúcnosť našej spolupráce s týmto mestom a nechcel by som ostať mimo nej, keďže som nášmu primátorovi sľúbil, že budem všemožne podporovať rozvoj našich vzťahov.“ Ako dôkaz naozaj rýchleho budovania dobrých vzťahov medzi našimi samosprávami môžeme uviesť fakt, že naše mestá budú spolupracovať vo viacerých oblastiach a v rámci Programu cezhraničnej spolupráce SR – MR plánujú spoločne podať niekoľko projektov. O ich budúcnosti, ako aj o ďalších prípadných spoločných aktivitách budeme priebežne informovať.

ŽELIEZOVCE Mestské dni 2009

PROGRAM PIATOK - 11. septembra 2009 DOM KULTÚRY

- 18:00 Vernisáž výstavy obrazov László Szűcsa
19:00 Presser-Sztevanovity-Horváth: PADLÁS (Povala)
- predstavenie Divadla THÁLIA Košice

SOBOTA – 12. septembra 2009 NÁMESTIE SV. JAKUBA

- 09:00 – 15:00 Deti deťom (súťaže apre deti, karaoke šou...)
15:00 – 18:00 KINCSŐ a hostia: Pohronská verbovačka ačkové slávnosti
(folklórne choreografie)
18:00 – 19:00 VÁLASZÚT - predstavenie budapeštianskeho folklórneho súboru
19:00 – 21:00 ORPHEUS - koncert rockovej skupiny
21:00 – 04:00 Ludová veselica s TORMA BAND

DOM KULTÚRY

- 18:00 Krst knihy Heleny Zubčekovej a Pavla Polku *Žili medzi nami*
(história Židov v Želiezovciach, Mikule a Svodove do r. 1945)

MESTSKÝ ŠTADIÓN - majstrovské futbalové zápasy

- 10:00 ŽELIEZOVCE – KOMJATICE (starší žiaci)
12:00 ŽELIEZOVCE – KOMJATICE (mladší žiaci)
16:00 ŽELIEZOVCE – PRIBETA (dospelí)

NEDELA – 13. septembra 2009

- 08:00 – 08:30 Budiček s Campanou Batucadou
08:30 – 09:00 Vlajkový sprievod od Domu kultúry po Námestie sv. Jakuba
MESTSKÝ ÚRAD
09:30 Slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach
NÁMESTIE SV. JAKUBA
15:00 – 15:30 CAMPANA BATUCADA (bubenický orchester hrajúci brazílsku karnevalovú sambu)
15:30 – 16:00 Slávnostný príhovor primátora mesta, odovzdávanie ocenení
16:00 – 17:00 Program žiakov želiezovských škôl
17:00 – 18:00 STARMANIA (známa bratislavská formácia hrá slovenské a české hity)
19:00 – 20:00 FERENC DEMJÉN – koncert známeho maďarského speváka
MESTSKÝ ŠTADIÓN - majstrovské futbalové zápasy
13:30 ŽELIEZOVCE – ŠAMORÍN (dorast)
15:00 Zápas prípraviek (ročník 2000 proti ročníku 2002)

Počas programu na námestí bude predaj ľudovo-umeleckých výrobkov, stánky s občerstvením a rôzne atrakcie pre deti. V prípade nepriaznivého počasia sa program uskutoční v Dome kultúry.

„Myslím si, že ideme správnu cestou.“

Pochádza zo Želiezoviec a ako sama hovorí, Boh ju obdaril umeleckým nadaním a organizačnými schopnosťami. Od detstva sa podieľala na príprave občianskych obradov organizovaných mestom, kde recitovala, spievala a konferovala. Všetky jej zamestnania mali jedného spoločného menovateľa – práca s ľuďmi. Po novembri 1989 vstúpila do komunálnej politiky a po každých voľbách sa ako mestská poslankyňa umiestňovala na popredných miestach tabuľky. Vo voľbách v roku 2002, odkedy Želiezovce tvoria jeden volebný obvod, získala 1265 hlasov. Aj v roku 2006 skončila ako najúspešnejšia mestská poslankyňa a bola zvolená za viceprimátorku mesta. Je koordinátorkou Úseku organizačných vecí pri MsZ a koordinuje 6 úsekov. Organizuje všetky väčšie mestské podujatia, napr. Mestské dni. Okrem toho sa venuje súkromnému podnikaniu. Je vdovou, má dve deti a dve vnúčatá. Katarína Mocsyová.

Čo pre Vás znamená, keď sa o vás povie: Najpopulárnejšia želiezovská politička?

- Ale nepreháňajte... (smiech)

Získali ste 1235 hlasov. A to už niečo znamená! To nie je len môj názor...

- Pre mňa to znamená v prvom rade veľkú zodpovednosť. Zodpovednosť čo najrozumnejšie rozhodovať a pomáhať mestu, ktoré mám tak rada a jeho obyvateľom.

Pochádzate zo Želiezoviec?

- Tu som sa narodila. Takisto moji rodičia, starí rodičia. Jednoznačne som teda Želiezovčanka. Už 49 rokov. (smiech)

Teda ste v Želiezovciach aj študovali?

- Samozrejme. Po skončení základnej školy som išla na Gymnázium. Potom som sa vydala, a tak som na vysokú nešla, ale večerne som si urobila Strednú ekonomickú školu.

Už v detstve ste chceli byť komunálnou političkou?

- Ale nie... (smiech). V detstve som chcela byť učiteľkou a neskôr, keď som bola na strednej škole, chcela som byť pracovníčkou kultúrneho domu. Ja som bola taký typ, že som vždy niečo organizovala. Nevedela som ani chvíľu obsedieť, vždy som niečo musela organizovať.

Neskôr vo svojich povolaniach ste tieto svoje schopnosti zúročili?

- Istý čas, 4 roky, som pracovala ako predavačka ale potom už stále len v administratíve...

To bola práca s ľuďmi...

- Tie 4 roky som pracovala ako predavačka v pohrebníctve. (smiech)

To bola smutná práca s ľuďmi...

- Áno, ale rada som tú prácu robila. Vždy som robila na takých miestach, kde som sa stretávala

s ľuďmi, či na družstve alebo neskôr v Drevone... V roku 1991 som nastúpila na novovzniknutý, vtedy ešte Obvodný úrad práce, kde som odpracovala 15 rokov.

Kedy ste teda vstúpili do politiky?

- V roku 1990 som bola medzi prvými, čo boli priamo volení.

Za akú politickú stranu?

- Spolužitie. Predsedom bol Ing. Ladislav Melczer. Ale nebola som členkou. Ja som nikdy nebola členkou žiadnej politickej strany. Ja som len podporovala tú stranu a bola som na jej kandidátnej listine...

A uspeli ste...

- Bola som veľmi prekvapená. Netušila som, že budem mať taký úspech. Mala som vtedy 30 rokov a odvtedy pôsobím vo funkcii poslanca. Teraz je to pre mňa už piate volebné obdobie.

Občania teda neustále potvrdzujú dôveru voči vám. Čím si ju vysvetľujete?

- Myslím si, že len málo ľudí v Želiezovciach volí podľa straníckej príslušnosti. Želiezovčania ma poznajú. Už od detstva pracujem pre toto mesto. Narodila som sa s umeleckými vlohami, mala som pekný hlas a chcela som ísť na konzervatórium. Už ako 9-ročná som chodila spievať a recitovať na rôzne občianske obrady – sobáše, pohreby, pracovala som v ZPOZe... Myslím si, že ľudia ma poznajú ako aktívnu, dynamickú osobu, ktorá je schopná organizovať a spolupracovať s ľuďmi, preto mi preukazujú svoju dôveru.

V komunálnej politike teda pôsobíte už 19 rokov. Za ten čas sa vystriedali traja primátori a mnoho poslancov. Ako by ste porovnali prácu jednotlivých zastupiteľstiev?

- Vtedy, v roku 1990 to bol taký

menší chaos. Staré zákony nevyhovovali a nové sa len postupne vytvárali. Štát viedla stará štruktúra. Nikto nevedel, ako začať, ako realizovať svoje myšlienky. V zastupiteľstve nás bolo dvadsaťpäť, z nich niektorí tam boli aj predtým, boli skúsenejší a oni nás viedli. A tak sme sa postupne všetko naučili. A toto sa nezmenilo doteraz. Vždy, keď sa do zastupiteľstva dostanú noví ľudia, dva roky sa najmä učia, osvojujú si rokovací poriadok.

Ktoré z vašich poslancových rozhodnutí bolo pre vás najťažšie?

- Bolo to jednoznačne zatvorenie nemocnice. Minulé obdobie bolo veľmi poznačené ťažkými a nie vždy dobrými rozhodnutiami. Zrušenie Bytového podniku, alebo zatvorenie Materskej školy na sídlisku. Bolo to ťažké rozhodnutie a dodnes som presvedčená, že sme urobili veľmi zlý krok. Tá budova bola pre deti určite zdravšia a teraz máme škôlku v budove, ktorá je v dezolátnom stave... Ale najťažšie boli určite rozhodnutia v súvislosti so zatvorením nemocnice.

Podľa vás bola nejaká šanca nemocnicu udržať?

- Bola. Mesto ju nemalo prevziať. Prevzatie bol prvý zlý krok. A keď ju už mesto prevzalo, malo na ňu mať väčší dosah. Ale nemalo, bol tam štatutár. Keby malo mesto na nemocnicu väčší dosah, určite by to tak nedopadlo. Ale my sme do ich vecí nevideli.

Považujete prácu poslanca za náročnú?

- Nie je to jednoduché. Spomínala som tie ťažké rozhodnutia. Ani jedno rozhodnutie nie je ľahké. Veď viete, koľko rozhodnutí

musíme každý mesiac prijať. Je to zodpovednosť. Pri každom rozhodnutí mám na pamäti, že ide o osud 7800 obyvateľov. A my dvanásť sa vlastne rozhodujeme za nich. Rozhodujeme o tom, čo by oni vlastne chceli. Robím túto prácu už devätnásť rok a často nespím pokojne. Viem, že niektoré naše rozhodnutia nie sú dobré. Ale myslím si, že každý poslanec sa rozhoduje podľa svojho najlepšieho uváženia. A každému ide o to, aby pomohol mestu. Veď

predsa sa nikto nenechá zvoliť len preto, aby sa ukázal. V momente, keď hlasujeme, sa každému zdá, že sa rozhodol správne. Ale možno na druhý deň, keď sa zobudím, poviem si, že som sa rozhodla veľmi zle. Tak to chodí...

Na ktoré rozhodnutia zastupiteľstva ste ako poslankyňa hrdá?

- Po dobrých rozhodnutiach sa človek teší, keď vidí dobrý výsledok. Aj keď ide o maličkosti. Ja sa však dokážem tešiť z každého pozitívneho rozhodnutia zastupiteľstva.

Ako hodnotíte politiku súčasného vedenia mesta?

- Vydali sme sa touto cestou. Robíme to, čo sa predtým nerobilo – tvoríme a podávame projekty. Je to dobré a najmä nevyhnutné, pretože mesto z vlastných peňazí toho veľa nezmôže. Ale je to veľmi zdĺhavé a je to asi tým, že je stále všade tá strašná byrokracia. Ľudia sú však nervózni, chcú vidieť výsledky. A ja ich chápem. Napokon, aj výsledky volieb ukázali, že ľudia chceli zmenu. Vymenili

primátora, vymenili poslancov. Zo starých poslancov som zostala len ja, Géza Horváth a Ján Cserba. Možno si ľudia mysleli, že akonáhle nastúpi nové vedenie, zrazu sa všetko zmení, začne sa stavať a podobne. Rýchlo však zabudli na dlhy, ktoré nám po nemocnici zostali. Mnohé sa ešte stále objavujú a stále ich splácame. Jedinou možnosťou je získanie finančných prostriedkov prostredníctvom projektov. A práve to robíme. Takže si myslím, že ideme správnou cestou. Ale dlho to trvá. Ja som však optimistka. Myslím si, že keď už aj nie my, ale to ďalšie zastupiteľstvo sa z výsledkov našej práce bude tešiť.

Čo vás vo vašej práci dokáže najviac motivovať?

- Keď viem urobiť radosť druhému a cítim pozitívnu spätnú väzbu.

Čo vás dokáže najviac demotivovať?

- Klamstvo. A veľmi.

Často sa stretávate s klamstvom?

- Veľmi často. Je ťažké sa mu vyhnúť. Neznášam ani osočovanie. Často ľudia človeku do očí nepovedia nič, rozprávajú za jeho chrbtom. A na to, čo sa hovorí za chrbtom, sa ťažko odpovedá...

Človek, ktorý hovorí o druhom za jeho chrbtom, žiadnu odpoveď nepotrebuje.

- Okrem toho mám takú sprostú

povahu, že nemám rada konflikty. Som nervózna, keď sa ľudia hádajú. Niekedy ma preto nazývajú Matkou Terezou, ale ja sa za to nehanbím, aj keď sa mi vysmievajú. Som jednoducho taká...

Chceli by ste niečo dodať?

- Len toľko, že práca poslanca mestského zastupiteľstva je náročná. Tí, ktorí ju robia, sa snažia robiť ju čo najlepšie. Mnohým uberá z času, ktorý by mohli venovať sebe alebo svojej rodine. Je to čas venovaný mestu. Často na adresu poslancov počúť od občanov kritiku. Ako a čo robia zle. Ja by som bola rada, keby nám občania pomohli svojimi myš-

lienkami, radami. Nikto z nás nemôže vedieť všetko. Zasadnutia zastupiteľstva sú verejné, no nikto z občanov na ne nechodí. Robili sme ich od rána do večera, skúsili sme zasadať v piatky, no i tak nikto neprišiel. Je ľahké kritizovať to, čo robia druhí. Ale ťažké je nájsť iné riešenie, prísť s vlastným nápadom...

Ďakujem za rozhovor.

Števo Hečko

O projektoch mesta...

O podaných projektoch mesta sme informovali priebežne, ako mestské zastupiteľstvo schvaľovalo ich podanie a finančnú spoluúčasť samosprávy vo výške 5%. Pre rekapituláciu uvedieme aktuálne projekty na jednom mieste. Mesto má v súčasnosti podaných šesť investičných europrojektov, a to: zefektívnenie separovaného zberu odpadu, vybudovanie zariadenia na zhodnocovanie biologicky rozložiteľného odpadu - biofermentor, verejné osvetlenie mesta, dobudovanie kanalizácie, rekonštrukciu budovy ZŠ na Mierovej ulici, revitalizáciu verejných priestranstiev centrálnej mestskej zóny a dve žiadosti o dotáciu z Envirofondu: na vodovod a kanalizáciu priemyselnej zóny. Okrem týchto aktivít bol v marci podaný projekt na úpravu parku v Mikule pri čerpacej stanici do Konta Orange, v máji mesto podalo žiadosť o dotáciu na rekonštrukciu sociálnych zariadení kina a v júni sociálny projekt na vytvorenie komunitného centra. Úspešný bol projekt vzdelávania zamestnancov samosprávy, ktorý je už v štádiu realizácie, práve prebieha výberové konanie na dodávateľov vzdelávacích aktivít. Pripravené sú projektové dokumentácie rekonštrukcie Železničnej, Fučíkovej a Sládkovičovej ulice, nádvorí Domu služieb, ako aj projekt rekonštrukcie verejného priestranstva medzi Tržnou a Agátovou ulicou a tiež projekt montáže verejného osvetlenia v Karoline a ďalšie. Vo vysokom štádiu rozpracovanosti je projekt rekonštrukcie kaštieľa a pracuje sa na príprave podania projektu rekonštrukcie Sovieho domu, rekonštrukcie Domu služieb s vytvorením podnikateľského inkubátora v ňom a projektu zníženia energetickej náročnosti budovy ZŠ na Komenského ulici, ktoré sa majú realizovať v rámci Programu cezhraničnej spolupráce SR - MR. Z tohto zdroja sa má uskutočniť aj projekt Hudobné dni Franza Schuberta - Tradície, ktoré nás spájajú. **Spracoval (ik)**

Chráň si chráň...

V rozostavanej prístavbe slovenského gymnázia dvaja chlapci vytrhali medené káble, aby po ich vypálení získali čistú meď, ktorú speňažili v zberni surovín. Adam a Róbert vraj potrebovali peniaze na ukojenie svojej hráčskej vášne. Pritom spôsobená škoda predstavovala viac ako stonásobok získaných peňazí...

Vysokú kriminalitu istého etnika niektorí sami jeho príslušníci ospravedlňujú a odôvodňujú finančnou núdzou: „Čudujete sa, že niektorí z nás kraďnú? Všetci z niečoho musíme žiť.“

V niektorých prípadoch však nejde o žiadny finančný prospech, len páchanie škody. Napríklad na novopostavenom multifunkčnom ihrisku v areáli slovenskej ZŠ. Štveranie sa na sieti a trhanie lán. Znehodnocovanie výsledkov práce iných - ihriska slúžiaceho všetkým deťom - bez rozdielu... Keď niekto niečo vybuduje, aj keď ide o objekt prospešný širokej verejnosti, je nútený chrániť ho pred istou časťou tej istej verejnosti. V niektorých častiach Slovenska zas nastala situácia, keď sa spoločnosť musí starať o ochranu príslušníkov istej komunity pred časťou verejnosti, ktorá si týmto spôsobom chce poradiť s ich vysokou kriminalitou. Čo všetko teda treba pred kým chrániť? Kde sa ten začarovaný kruh pretrhne?

(sh)

Nie jackpot,

môžu si vydýchnuť niektorí zo samosprávnych kruhov, ktorí vytvárali „určité šumy“ v súvislosti pripravami na otvorenie kaviarne v budove Domu kultúry. Pred vchodom do kaviarne z vestibulu DK osadil prevádzkovateľ počas leta elektronickú tabuľu, ktorá asi niekomu pripomínala tie spred herní, na ktorých sa oznamuje aktuálny jackpot, teda hlavná výhra v danom podniku. Rýchlo sa šírili otázky o tom, či v Dome kultúry náhodou nebude herňa a či úradníci a poslanci vôbec vedia, aká nájomná zmluva bola schválená a ako to už u nás býva, občias sa našli aj pohotovú odpoveď. Nečudo, keď niektoré nie neopodstatnené šumy hovorili aj o tom, že tvorba zmluvy prebiehala bez pracovníkov DK, ktorí s jej obsahom ani neboli oboznámení.

Napokon sme sa boli osobne presvedčiť o tom, že najväčší želiezovský kultúrny stánok, ktorý pred desaťročím po tvrdých bojoch odolal náporu sálových predajcov, ani tentoraz nemusel kapitulovať pred ďalšou hrozbou - hazardom. Najmä preto, lebo žiadna hrozba nebola, prevádzkovateľ kaviarne si elektronickú tabuľu nainštaloval preto, aby aj takýmto - podľa všetkého u nás ešte netradičným - spôsobom mohol privítať svojich návštevníkov a informovať ich napr. o aktuálnom dátume a čase.

(ik)

Smrad...

Aj počas horúceho leta, keď sa zdalo, že sa v meste nič významné neudeje, sa naše mesto stalo centrom záujmu aj celoštátnych médií. Hlavným aktérom však bol jav, ktorý sa žiadnym tlačným ani elektronickým médiom sprostredkovať nedá...

Spoločnosť KOVACS AGRO Hronovce prenajala spoločnosti CONFORMITY Sliach 4 nadzemné nádrže (tzv. vítkovické veže), nachádzajúce sa v jej areáli na majeri Karolina. Conformity, s. r. o. si ich dala zrekonštruovať, aby v nich mohla skladovať tekuté hnojivo. Spoločnosť Conformity je distribútorom pôdnej pomocnej látky Natural Harmony vyrábanej spoločnosťou Biotika Slovenská Lupča. Látka je vyrobená z biomasy a používa sa v tekutej forme ako hnojivo na všetky druhy poľnohospodárskych plodín. Toto hnojivo nie je u výrobcu skladované, hneď po ukončení výroby je v autocisternách prepravované na miesta skladovania a následnej aplikácie. Nádrže, v ktorých sa skladuje, musia byť zabezpečené proti úniku látky do okolitého prostredia, nesmú však byť hermeticky uzavreté, pretože je potrebný prístup vzduchu...

Pre Mestský úrad v Želiezovciach sa uvedené stalo prípadom 14. mája 2009, keď istá obyvateľka mestskej časti Karolina prišla osobne podať oznámenie. Domnievala sa, že ide o priestupok – znečistenie ovzdušia a šírenie neúnosného zápachu obťažujúceho všetkých obyvateľov Karoliny.

Prípacom sa začala zaoberať pracovníčka referátu pôdohospodárstva MsÚ v Želiezovciach Ing. Jana Kišďurková, ktorá spolu s príslušníkmi Mestskej polície navštívila mestskú časť Karolina a po zistení majiteľa uvedeného pozemku navštívila sídlo spoločnosti Kovacs Agro v Hronovciach. Konateľov oboch spoločností požiadala o spoluprácu a vyžiadala si od nich bližšie informácie o ich činnosti aj o predmetnej látke a jej použití. Získané informácie si dala overovať a tak sa spis postupne plnil listovou i e-mailovou korešpondenciou, výpismi z obchodného registra a katastra nehnuteľností, rôznymi certifikátmi, analýzami, protokolmi z meraní...

Obvodný úrad životného prostredia v Leviciach bol požiadaný o spoluprácu pri vymedzení stacionárneho zdroja znečistenia ovzdušia a sťažovateľka bola 18. júna o konaní v celej veci listom informovaná.

Jana Kišďurková: „Aj zo stanoviska Obvodného úradu životného prostredia vyplýva, že nejde o zdroj znečistenia ovzdušia a hnojivo je riadne certifikované Ústredným kontrolným a skúšobným ústavom poľnohospodárskym (ÚKSÚP), ktorý je jediným oprávneným orgánom na vykonávanie kontrol hnojív. Spoločnosť Conformity si splnila všetky svoje povinnosti. Napriek tomu však pristúpila na kompromis – o termíne dovážania hnojiva a jeho aplikácii bude vopred informovať. To je maximum toho, čo sa dalo dosiahnuť...“

A naozaj. Dňa 13. júla bol zverejnený oznam MsÚ, že v dňoch od 13. do 17. júla bude hnojivo z Karoliny prepravované do lokality nachádzajúcej sa približne 1 km od obce Hronovce, kde bude aplikované a zapracované do pôdy. A 17. júla sa na Mestskú políciu dostavila ďalšia obyvateľka Karoliny, aby oznámila, že spoločnosť Conformity nedodrжала vyhlásené podmienky hnojenia...

Príslušník MsP František Štanc: „Na Karolinu sme prišli krátko pred 19.30, zaznamenali sme pohyb vozidiel a silný zápach. Oni vtedy končili. Podľa oznámenia, ktoré tam bolo vylepené, sa malo pracovať len do 17.00. Na to sa tí ľudia odvolávali.“ Záznam MsP k sťažnosti uvádza nesúladi so zverejneným oznamom a postupne tejto veci kompetentnému orgánu - referátu životného prostredia MsÚ.

Vtedy sa začala medializácia prípadu. Šot v hlavnej spravodajskej relácii celoštátnej komerčnej televízie situáciu neupokojil, skôr naopak...

V dňoch 29. a 31. júla bolo nepríjemný zápach cítiť aj v Želiezovciach. A prípad sa stal atraktívnym. Občania sa rôznymi spôsobmi sťažovali a boli zaznamenané aj pokusy viesť paralelné „vyšetrovanie“ celej veci, samozrejme (pre istotu) za neprítomnosti kompetentných...

No potom vysvitlo, že tento zápach sa nešíri z Karoliny a spoločnosť Conformity ani Kovacs Agro s ním nemá nič spoločné...

Konateľ Kovacs Agro, spol. s r. o. Ing. Robert Kovács: „Keď sa to navzája a napúšťa do nádrží, tak samozrejme nejakú hodinu-dve ten zápach vietor roznáša po okolí, ale maximálne do niekoľko 100 metrov. Nie je však možné, aby ten smrad bolo cítiť až v Želiezovciach. To, čo bolo cítiť 29. až 31. júla, to nešlo odtiaľto, ale z Tekovských Lužian. Sú tam podobné nádrže a robí to tam konkurenčná firma. Aplikovali to asi na 200 ha a nezadiskovali to (nezapracovali do zeme). To by sa do 24 hodín malo zadiskovať, ale oni to zadiskovali až o 3 dni. Navyše si zvolili nešťastný dátum, nemalo by sa to robiť počas horúčav a vtedy bolo aj v noci skoro 30 stupňov. Okrem toho bolo takmer bezvetrie. Z toho bol taký silný zápach...“

Počas tejto aféry sa hovorilo všeličo. Na-

príklad: „Počas rokov, ktoré prešli od krachu bývalých Štátnych majetkov, si obyvatelia majera odvykli od charakteristického zápachu, ktorý je so živočíšnou výrobou spojený. Ide však o poľnohospodársku oblasť, preto si obyvatelia Karoliny budú musieť na zápach zvyknúť.“ Takto, alebo podobne hovorili tí, ktorí ten zápach necítili. Podľa ostatných bol tento zápach v porovnaní s typickým maštalným zápachom omnoho silnejší, na hranici znesiteľnosti. A prirodzene, keď zápach bolo cítiť aj v centre Želiezoviec, situácia sa trochu zmenila...

Podobné prípady sa obvykle riešia ťažko. Ak podnikateľ splňa všetky zákonom predpísané podmienky, nemožno mu v podnikateľskej činnosti brániť. Zároveň však obyvateľom danej oblasti nemožno zhoršovať ich životné podmienky. Často je jediným možným riešením kompromis.

Ako sa vyjadrili konatelia oboch spoločností, dobré vzťahy s okolitým obyvateľstvom sú v ich záujme. Preto sa budú snažiť minimalizovať dopad svojej činnosti na obyvateľstvo. Napokon aj problémy, ktoré vznikli, sú poučením.

Konateľ Kovacs Agro, spol. s r. o. Ing. Robert Kovács: „Nádrže na Karoline budú využívať len v zimnom období a aplikovať hnojivo do pôdy budú počas chladného a veterného počasia, pričom ho budú okamžite zapracovávať. Takto budú obyvatelia Karoliny minimálne obťažovaní zápachom. Okrem toho bude o týchto činnostiach obyvateľstvo vopred informované a oznámené podmienky dodržané.“

Konateľka Conformity, s. r. o. Ing. Jančová: „Nádrže budeme po dohode s našim obchodným partnerom používať ako sklad hnojív, pričom dovážať hnojivá budeme počas jesenného a zimného obdobia a ich vyskladnenie bude prebiehať po zatvete, prípadne pred sejbou. Rovnako budeme naďalej spolupracovať s mestom Želiezovce a budeme nepretržite informovať o termínoch dodávky hnojív ako aj ich následnej aplikácii.“

Zdá sa, že takto by mohol byť problém vyriešený. Ak je to naozaj tak (čo samozrejme aj naša redakcia bude pozorne sledovať), pomohla najmä vzájomná komunikácia a záujem o dobré vzťahy. Tie sú ako v záujme oboch spomínaných firiem, tak i mesta. A prosperujúce firmy zamestnávajúce ľudí sú aj v záujme obyvateľov.

Všetko má svoje klady a zápory. Priemysel i poľnohospodárstvo. Zápory je potrebné minimalizovať a zvyšok tolerovať. Želiezovce so širokým okolím boli po stáročia poľnohospodárskou oblasťou. A s tým vždy niečo chodí...

Števo Hečko

Opäť zraz motoristov...

NÝROVCE (ck) – V polovici augusta zorganizoval miestny motorkársky klub Reborned Flames Motoklub opäť zraz motoristov na futbalovom ihrisku. Na trávniku vedľa pódia, postaveného na vlnajší zraz z veľkej časti z vlastných prostriedkov, sa motoristi zblízka i zďaleka začali schádzať v piatok 14. augusta, podčiarkujúc tým nevšedný charakter stretnutia. Počet a vybavenosť stánkov s občerstvením tiež vypovedala o tom, že hospodárska kríza sem alebo tam, tohtoročný zraz bude väčší, alebo aspoň taký ako vlani. Program koncertov na piatkový večer sa síce na poslednú chvíľu korigoval, podľa mnohých to však neubralo na kvalite, skôr naopak. V piatok sa predstavili: Sick Dog, Memento z Nových Zámok a Alcoholica (Metallica r. b.) z Budapešti.

Druhý deň motozrazu sa zapíše do pamäte tragickou udalosťou. Jeden z účastníkov prišiel počas jazdy na motocykli o život na ceste medzi Nýrovcami a Málášom. Otáznym sa stalo aj samotné pokračovanie podujatia, napokon sa organizátori rozhodli, že budú pokračovať. Pri vstupe na ihrisko postavili pietne miesto – stolík s fotkou nehoheho a helmou, ktorú si na osudnú jazdu nezobral so sebou. Jeho priatelia a známi si mohli utíť jeho pamiatku minútu ticha a zapálením sviečky počas celého trvania podujatia.

Sobotný deň prebiehal inak tradične, rôzne súťaže, motoristický sprievod po okolí, večer koncerty. Ako prvá vystúpila skupina Blues Company, ktorej spevák privádzal do úzasia jednak obyvateľky okolitých domov svojimi textami, jednak niektorých účastníkov podujatia tým, že spieval, hral na bicích i na klávesoch súčasne. Počas večera sa predstavili ešte: železovská skupina Nautilus, maďarský Lükver, hrajúci hudbu á la Rammstein a Rockin' Rock Cats so svojím programom v štýle rockabilly.

Tretí tábor Nautilusu

Už je tradíciou, že začiatkom augusta očakáva v železovskom kempingu vyznávačov rockovej hudby tábor skupiny Nautilus, ktorý sa aj v tomto roku uskutočnil pod spoločnou taktovkou mesta a skupiny. Pôvodne bolo tohtoročné podujatie plánované ako dvojdňové, napokon sa uskutočnilo len v jeden deň, avšak s vystupujúcim tak zvučného mena, ako skupina Bikini. Popoludní vystúpili skupiny Devil Street 13, železovskí Ayers Rock, ktorým nedávno vyšiel album, Mohecco, Display a CRASHPOINT. Úlohy moderátora sa opäť s istotou ujal FaDa. Večerný program sa začal účinkovaním punkovej skupiny Konflikt, ktorá získala cenu Aurel za rok 2006. Publikum sa už

začínalo zahusťovať, pretože nasledoval program hosťiteľskej skupiny Nautilus, ktorá sa na pódium kempingu predstavila videoklipom a novým gitaristom v osobe Deža Debnára. Ich vystúpenie bolo jedným z vrcholov večera, zahrli vo svojej obvyklej dobrej forme. Na hlavného protagonistu, skupinu Bikini, bolo treba

čakať, ale v Želiezovciach po dlhšej dobe videná kapela nespôsobilá návštevníkom tábora sklamanie. Z neskorších reakcií účastníkov vyplynulo, že tábor skupiny Nautilus si spájajú s tvrďšou hudbou, preto pre niektorých neboli Bikini najsprávnejšou voľbou. Aj im sa potvrdilo, že táborová, festivalová letná realita si vyžaduje kompromisy, ktoré by sme možno mohli postaviť do priamej úmery počtu obchodníckych stánkov na danom podujatí. Podobné výpočty zatiaľ ešte neohrozujú budúcnosť tábora Nautilus, o to viac fakt, že veľká skupina obyvateľov z mesta a okolia, ktorí sa počítajú ako fanúšikovia rockovej hudby, nebola zvedavá na miestnu kapelu, ktorú za partnera považujú aj skupiny takého kalibru ako Edda či Bikini.

(ick)

Ledvačakám...

Už 6. ročník ľudovomeleckého tábora pre deti sa konal od 9. do 16. augusta pod novým názvom „Ledvačakám“, ktorý vznikol spontánne – lúčiace sa deti na konci tábora takto vyjadrovali očakávanie budúceho tábora. Samozrejme, takýto názov projektu podaného na Ministerstvo kultúry SR mohol len ťažko neupútať pozornosť a bol úspešný. K tomu ešte podpora NSK a Mesta Želiezovce a ochota riaditeľa ZŠ s VJM v Želiezovciach Ladislava Kádasiho, ktorý napriek prebiehajúcim opravám bol ochotný poskytnúť priestory školy na ubytovanie a nácvik,

a ostatné už nebol problém.

Neinvestičný fond Čistý prameň takto opäť prispel k nielen k užitočnému stráveniu časti leta pre 110 účastníkov zo Slovenska, Maďarska, Rumunska a Srbska a zachovaniu pôvodnej ľudovej kultúry prostredníctvom vyučovania ľudového tancu, spevu, ľudovej hudby a ľudových remesiel, ale aj k nadviazaniu mnohých priateľstiev.

Aj keď to znie možno neuveriteľne, napriek tomu, že tábor je okrem jedného výletného dňa nemá každodenný fyzicky náročný nácvik, tie deti to baví a ani jedno sa tábora nezúčastňuje z donútenia.

Vedúca súboru Iker Józsefné Györgyi z maďarského Adony sa so súborom zúčastňuje už druhý rok, a ako nám povedala: „Som rada, že takýto tábor existuje, pretože deti sa sem veľmi tešia a veľa sa tu naučia.“

Člen ľudovej kapely zo Szolnok, Böröcz Balázs: „Páči sa mi tu. Veľmi dobré miesto, dobrá spoločnosť, dobrý program... Som tu druhý rok a veľmi rád prídem aj nabudúce.“

Na otázku, čo pre neho znamená ľudová hudba a tanec odpovedal stručne: „Je to môj život!“

Účastníci tábora nakoniec svoje umenie, ako každý rok, predvedli na galaprograme 14. augusta v Dome kultúry. Zaujímavo a spontánne pôsobilo to, že len málo z tanečníkov malo na sebe kroje, mnohí tancovali v civilnom odevu – rifliach a podobne.

Po skončení galaprogramu si mladí tanečníci užili tradičný tanečný dom, ktorý trval do neskorých nočných hodín. Až do konca spontánne a s nadšením. (sh)

Graffiti Jam 3

Už tretí ročník celoštátneho zrazu sprejerov sa udial 11. júla v zadnej časti štadióna – striekalo sa na to isté panelové oplotenie, ako po minulé dva roky, ale tentoraz zvnútra. Nebola to však jediná zmena – organizátori OZ Blue Art, Peter Szusztor a Peter Ambrózai s podporou Mesta Želiezovce a Eurospinnu zabezpečili veľký vojenský stan od CO z Levíc, bufet zo Sikenice a pokúsili sa zabezpečiť aj

Trpezlivosť aj kultúru prináša...

Keď sa ani pri najlepšej vôli oboch strán nepodarilo poslancom MsZ a občianskemu združeniu Blue Art nájsť spoločnú reč pri realizácii projektu „Kino – kultúrne centrum v srdci mesta Želiezovce“, zdalo sa, že chlapci z Blue Artu budú trochu pokornejší, ako im to bolo odporúčané.

Na júnovom zasadnutí poslanci rozhodli, že budova kina predstavuje pre mesto prebytočný majetok, ktorý bude lepšie predať. Takže kino nebude nechané napospas svojmu osudu, ako sa tu niekto snaží nahovoriť. Letné vydanie Želiezovského spravodajcu prinieslo aj vyjadrenia niekoľkých poslancov, ktorí budúcnosť budovy vidia v službách občanom mesta a to i kultúrnych! Samozrejme, ešte sa musí nájsť ten solventný kultúrny investor, ale i tak je už dôvod na optimizmus.

Čo zatiaľ? Nuž, treba vydržať. Dôležité je vedieť, že poslanci mesta majú na pamäti aj kultúru, a nie, ako sa tu tiež niekto snažil nahovoriť.

Aby sa prázdna budova trochu využila, mesto v nej povolilo nejakú predajnú akciu. Ale 19. júla sa dočkali aj kultúrychtiví Želiezovčania – v kine sa uskutočnil program Repete Návrat, v ktorom vystúpili Lýdia Volejníčková, Monika Stanislavová, Martin Jakubec a Dušan Grúň. Podujatie malo úspech, zúčastnili sa na ňom prevažne dôchodcovia, ktorí boli nadšení.

Prekvapením však bol organizátor podujatia – Občianske združenie Blue Art! (Nepoučiteľní...) Predseda združenia Csaba Adamcsek síce už dávnejšie hovoril o zámere pripravovať podujatia pre všetky generácie, no ale takto zhurta? Navyše spomínal, že podobné podujatia by si vedel predstaviť každý týždeň. To je síce pekné, ale aj tak! Unáhlenosť ešte nič nevyriešila.

Čo sa stalo, sa už asi neodstane, ale netreba z toho robiť tragédiu. Kým sa stanú koncepčné kultúrne zámery poslancov realitou, istý čas potrvá. Všetko veľké si však žiada trpezlivosť. Želiezovčania si zatiaľ môžu povedať, že keď neprší, aspoň kvapká. Ale ani to netreba prehŕňať. Lebo ako aj jedna pani povedala: Nielen kultúrou je človek živý...

Števo Hečko

„živú“ produkciu miestnych DJ-ov. K dispozícii bolo 150 metrov prednatretej steny, tradičný guláš a pivo.

Zo sprejerskej produkcie, v ktorej

Xantype a Panika mali aj zaujímavú cestu domov, keď okrem typických víkendových problémov s dopravou boli navyše dezinformovaní istým vodičom autobusu... O svoje zážitky sa podelili s čitateľmi www.xantypa.com, kde to zhrnuli: „Dobrá akcia, pohodoví ľudia, ZLÉ MESTO, NA P. DOPRAVA!“

jednoznačne dominovali wittingové (písmenkové) diela, prítomných zaujalo najmä obnažené ženské telo v polohe prispôbenej tvaru reliéfu. Autorkou bola Viktória (Xantype) z Banskej Bystrice, ktorá sa

o želiezovskej akcii dozvedela „zo zainteresovaných kruhov v tejto oblasti“ a prišla so svojim priateľom Jozefom (Panika). Obaja robia sprejerskú produkciu aj na zákazku a navštevujú podobné akcie po celom Slovensku. „Čakala som, že tu bude viac známych ľudí, ale toto je asi len tá domáca scéna“, zároveň však oceňuje snahu organizátorov: „Pivo, guláš, hudba – inde býva ticho... Účasť ma trochu sklamala, ale organizácia nesklamala.“

Peter Szusztor: „Nezačalo sa to úžasne, ale podľa mňa sa to potom dosť vyrysovalo. Nejakí ľudia síce prišli, ale neprišli všetci, ktorí mali prísť.“ Práve v termíne konania vidia organizátori dôvod nízkej účasti, ktorá bola vyššia v minulosti, keď sa Graffiti Jam konal v júni. „V polovici júla sú mnohí rozcestovaní na prázdninách, dovolenkách, festivaloch... V tom je to...“

Cenný poznatok určite prispeje k úspechu budúcich ročníkov, hoci aj tento ročník podľa viacerých možno zhodnotiť, ako vcelku úspešný...

(šh)

Pripomenuli sme si 65. výročie SNP

Mnohí občania Slovenska si koncom augusta dôstojne pripomenuli 65. výročie Slovenského národného povstania, jednej z najvýznamnejších udalostí novodobých dejín nášho štátu.

K historickému odkazu SNP sa hlási aj vyše 30-členná Základná organizácia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (ZO SZPB) v Želiezovciach, ktorá združuje priamych účastníkov protifašistického odboja v rokoch II. svetovej vojny, ich priamych pozostalých, ako aj sympatizantov, ktorí rady odbojárov v ostatnom období najviac rozširujú.

Slávne augustové dni roku 1944 si želiezovskí odbojári pripomenuli na členskej schôdzi v predvečer tohto výročia. Na schôdzi sa zároveň oboznámili aj so závermi nedávno konaného XIV. zjazdu SZPB a pozdravili tých členov organizácie, ktorí sa v tomto období dožívajú životného jubilea. Na záver spoločne s prednostkou MsÚ Alžbetou Kádasiovou položili za zvukov smútočného pochodu vence k Pomníku padlým v II. svetovej vojne.

Želiezovskí odbojári a ich sympatizanti zo ZO Jednoty dôchodcov na Slovensku sa zúčastnili 29. augusta na celoslovenských oslavách SNP v Banskej Bystrici, ktoré sa konali za účasti najvyšších štátnych predstaviteľov, poslancov NR SR a zástupcov diplomatického zboru krajín, ktorých občania bojovali pred 65. rokmi v SNP.

Slávnostný a dôstojný priebeh osláv v areáli Múzea SNP neprerušil ani takmer celodenný dážď. Hlboko zapôsobili prejavy rečníkov, bohatý kultúrny program súborov z Ruska, Bieloruska, Ukrajiny, Rumunska, ako aj prehliadka Múzea SNP a vystavenej vtedajšej i súčasnej vojenskej techniky Armády SR.

Aj Želiezovčania položili veniec v Sieni slávy v priestoroch Múzea SNP a kytice živých

Chráňme a zachovávejme si zvyky našich predkov 8

Jeseň – vinobranie.

September, október... mesiace hojnosti a nie nadarmo sa končia koncovkou „ber“. Poľnohospodár žni, ber, oberaj, zberaj úrodu – výsledok tvojej poctivej celoročnej práce. Jeseň je čas dozrievania v sade, na poli, aj vo viniči. Dobrý hospodár nič nenechával na poslednú chvíľu. Už začiatkom septembra opravoval a chystal všetko náradie. Sudy bolo treba poumývať, rozsušené zapariť, aby netiekli. Usušené a zapučané zvonku natrieť terpentínom a uložiť na svoje miesto do pivnice. Uskutočnenie obračky vždy záviselo od počasia. Hospodár tradičným pohárom vína všetkým privítal a vinobranie sa mohlo začať. Obarači sa zostavali po radoch a nožíkmi alebo nožnicami odstrihávali zlatisté, šťavnaté strapce hrozna a ukladali ich do kýblov – vedier. Z nich sa vysypalo hrozno do drevených putní, ktoré potom putnár odnášal do hajloku do kadí. U nás sa hneď vysypalo do mlynčeka a pomleté padalo do drevených kadí. Získaný mušt sa lial rovno do suda a zvyšok do prešu – lisu. Lisovanie bolo vždy na viac dní, aby sa hrozno poriadne vylisovalo. Po vylisovaní sa cukor rozpustil vo vlažnej vode a mušt sa zacukroval na určitý stupeň. Každý vinohradník na to mal svoj osvedčený spôsob. Potom sa muselo už len čakať, kedy bude z neho burčiak, rampáš, a nakoniec po vyčistení a vykysnutí hotový konečný produkt - víno. Keď prestalo pracovať, vtedy sa prvýkrát pretiahlo do pripraveného čistého suda. Neskôr sa pretiahlo ešte aspoň raz. Hovorí sa, že najlepší burčiak je z otela, ako je aj pravda. Na obračku sa zvykol u nás variť vonku pred hajlokom v kotlíku baraní, hovädzí, bravčový alebo iný guláš. Po vinobraní gazda pohostil obračov dobrým vínom a týmto chutným gulášom. Medzitým pospomínal čo a kedy sa muselo vo vinohrade počas celého roka

porobiť. Vinicami sa z lochov ozýval veselý spev obračov.

*Vinohrady, vinohrady,
dobré víno dávate.*

alebo

*Ešte víno nevykyslo, chlapci pime ho
chlapci pime ho, chlapci pime ho
až do rána, až do rána,
až do rána bieleho.*

alebo

Vínko, vínko, vínko červené.

Kto ťa bude vínko pijať,

keď ja budem maširovať.

Vínko, vínko, vínko červené.

Hody – boli pôvodne kolektívnou hosťinou rodu, na ktorej sa konzumovali dary lesov, polí a riek. Toto obdobie bolo významné a vhodné na uzatváranie dohôd (v slove dohoda sa zachoval základ „hod“). Cirkev ich spájala najmä so sviatkom zasvätenia kostola svojmu „patrónovi“. Svetská časť hodov, hostiny, kirmešu, odpustu sa odohrávala v obci, v rodine. Cirkevná časť hodov sa odohrávala zásadne v kostole. Po Slovensku na dedinách medzi najznámejšie a najrozšírenejšie slávnosti ad nepamäti patria „hody“, ktoré sú spojené s hosťinou. V týchto dňoch sa navštevovali príbuzní, ktorí bývali v iných dedinách a mestách. Na hodoch sa tradične podávajú koláče, rôzne pečivo, polievky, mäso, vína a domáca pálenka. Deťom rôzne domáce malinovy a sirupy, prípadne bylinkové čaje. V našej dedine sa piekla v hlinenom pekáči v peci vykrmená hus, ktorá sa podávala s lokšami, husacou pečienkou a oškarkami. Zapíjala sa slivovicou alebo vínom. Moja babka vždy upiekla vyťahovanú štrúdlu tvarohovú s hrozienkami, makovú s jablkami a lekvárom. Domy a dvory v celej dedine boli vyčistené, vyzametané, čerstvo vymazané a steny domov vybielené. U nás sa hody začínali v nedeľu, keď prichádzali hostia. Najväčšou a hlavnou

atrakciou dňa bývalo „stínanie kohúta“, ktorého, chudáka, obvinili z nemravnosti a iných hriechov a odsúdili ho na stratu hlavy. Vopred určený kat mu stal jediným šmahom veľkou sekerou hlavu na drevenom nátone. Pani richtárka potom musela z neho v kotlíku uvariť dobrú domácu polievku, ktorá sa podávala na tanečnej hodovej zábave. Mládež na nej zapalovala sviečku, ktorá určovala trvanie jednotlivých tancov. Počas celého dňa sa robili rôzne športové podujatia. Hore za dedinou na pažiti boli strelecké preteky zo vzduchovky a malorážky. Na dvore šenku bol volejbalový turnaj. Najdôležitejším športovým zápolením bol tradičný a neodmysliteľný futbalový zápas „starých pánov – ženáčov proti slobodným mládencom.“ Hralo sa o sud piva, ktorý bol postavený v strede ihriska aj s narazenou pípou. Každý účastník zápasu si mohol načapovať, kedy mal chuť, aj v priebehu hry. Vždy to bola veľká zábava. Počas hodov prichádzal do dediny aj cirkus, kolotoče, hojdačky, strelnice a mnohé iné atrakcie. Predávali sa medovníkové srdiečka, cukríky, obrázky svätých a pátričky – ružence a pod. V minulosti to bolo napríklad predvádzanie skroteného medveďa a bábkové divadlo – divadlo. Voľakedy bývalo dobrým zvykom, že pozvaný hosť po skončení hodov nikdy nezabudol pozvať na oplátku svojho hostiteľa na hody do svojej dediny alebo mesta.

Osobitný charakter mali pastierske alebo „valaské hody“ na Mitra (26. október), počas ktorých prišli valasi aj s bačom vo sviatočnom oblečení za zvukov gájd do kostola, kde obetovali syr a oštiepky. Po vyúčtovaní s majiteľmi oviec, ktorým pásli stádo (rozsuda) nasledovala spoločná hostina s hudbou, spevom a tancom.

„Najedol sa stá gazda na Hody – do rozpuku!“

Jozef Beník

kvetov pri Pomníku obetiam protifašistického odboja v Kremničke, kde fašisti počas 6 dní vraždenia beštiálnym spôsobom zlikvidovali viac než 750 osôb, medzi nimi 201 žien a 58 detí vo veku od šesť týždňov do štrnásť rokov. Tieto obe dovážali z Krajskej väznice v B. Bystrici, kde mnohé predtým podrobili neludskému výsluchu.

65 rokov od týchto hrôz, ako aj heroického zápasu proti fašizmu nie je tak veľa, aby sme boli zabudliví, nevšímaví, veľkorysí a vlašní proti súčasnému prejavom extrémizmu, skresľovania a falšovania udalostí súvisiacich s II. svetovou vojnou, ľudáckym Slovenským štátom, glorifikovaním jeho najvyšších predstaviteľov, skresľovaním holokaustu...

Nedovoľme siahať na najzákladnejšie výtvarné odkazy bojovníkov proti fašizmu a SNP, predovšetkým práva na slobodu a dôstojný život človeka!

PaedDr. Jozef Výboch

Krásny deň pri Hrone

Spoločné voľnočasové aktivity pre pracovné kolektívy nie sú v súčasnosti žiadnou výnimkou, naopak, vo svete sa kladie veľký dôraz na takýto spôsob upevňovania pracovných vzťahov a lojality k zamestnávateľovi. Zdá sa, že miestne podniky idú s dobou, potvrdzuje to aspoň príklad Poľnohospodárskeho družstva Pohronie, ktoré 8. augusta pre svojich zamestnancov zorganizovalo už druhý ročník súťaže vo varení na otvorenom ohni. Na mikulskom úseku pobrežia Hrona sa zišla asi štyridsiatka účastníkov, zväčša pracovníkov PD, ale aj pozvaných hostí. Do súťaže sa zapojilo 8 účastníkov, ktorí pripravili pestrú paletu jedál: guláše, haláslé, baraní či kolienkový perkelt a iné. Šesťčlenná porota nemala ľahkú úlohu, napokon sa rozhodla, že najchutnejšie navarila Helena Straňáková, ktorá získala víťazný pohár. Bez odmeny neodišli ani ostatní súťažiaci, všetci získali vecné ceny. Účastníci si mohli pochutnať na výborných špecialitách v priateľskom kruhu a pokojnom prostredí, takže na vydarenej firemnej akcii PD v tento deň nikto neobišiel naprázdno.

(vk, foto: PD)

Našli sme poklady

Na štvrtok 13. augusta pripravila Mestská knižnica v Želiezovciach už 3. ročník podujatia „Odkrývanie pokladov mesta“. Na náučný chodník za poznávaním pamätihodností a významných osobností mesta sme vykročili z oddelenia pre mládež po slávnostnom otvorení. Prvá zastávka bola pri soche sv. Floriána (ochrancu hasičov), potom pri buste staviteľa mostov Antala Kherndla, pri pomníku padlým v II. svetovej vojne. Sprievodným slovom sprevádzala prítomné deti aj dospelých knihovnička teta Mariana. Ďalším zastavením bol Kostol sv. Jakuba, pamätník I. svetovej vojny pri parku, pokračovalo sa zaujímavým rozprávaním pri Sovom zámočku, kde pôsobil hudobný skladateľ F. Schubert, učiteľ hudby detí grófa Eszterházyho. Veľký záujem detí prebudil aj príbeh kaštiela v parku, ktorý po toľké roky neúspešne volá o záchranu.

→12

Prípada Josefa Švejka s graffity, alebo Slovo pomínie, písmo zostane

Dobrý vojak Švejk si počas strážnej služby z nudy čítal nápisy na stene skladu. Nič trefné, čo by pripísal na stenu, mu na um neprišlo, tak k (grafitákemu) nápisu „Zupák Schreier je vůl“ akurátne prifarbil svoje poctivé meno. Vojenský súd ho zato odsúdil na šesť týždňov, lebo sa podpísal počas strážnej služby, a keď sa podpisoval na stenu, nemohol strážiť sklad.

Podobne na tom môžu byť na mestskom úrade, keď podpisujú výplatné listiny, nemôžu strážiť i tak prázdny sklad. Vojenský súd (oprávnení voliči) ich za to štvorročne odsúdi (alebo nie).

Čítal som v stále sa zlepšujúcom spravodajcovi (Gratulujem, chlapci! Trochu meškajúc, ale o to úprimnejšie.), že hospodárska kríza sem alebo tam, na mestskom úrade vymieňajú okná, rozdávať odmeny, snívajú, robia pokusy a zvyšujú dane (sic!). Inde, v iných mestách či obciach – čo Boh nedá – si obracajú každú mincu, jednoducho sporia. Pre daňového poplatníka je to ako Titanic, potopiť sa s hudobným sprievodom a sviatočnými svetlami.

Ale kde je už vlnajší sneh. Kto by si už spomenul na volebné sľuby: zníženie stavu pracovníkov a daní, údržba ciest, kultúrny život atď. Dávno ich odvíjal vietor. Viem, že na hospodársku krízu sa dá zvaliť všeličo. Poviem úprimne. Každý zázrak trvá tri dni. Kríza prišla, je, pomínie. S tvrdými, bolestivými opatreniami sa dá prečkať. Ale o takýchto opatreniach sa v spravodajcovi nedočítame ani medzi riadkami.

Zaspali sme, priatelia, ako medveď. Načo je mnoho odborných komisií, takých či onakých orgánov a neviem akých koordinátorov? Len pohlcujú papier a peniaze daňových poplatníkov. Budiček, treba racionalizovať! Ak nie, potopíme sa, ako železovský potopený kaštieľ.

Spoluobčania, Želiezovčania, priatelia!

Nezabudnite, že slovo pomínie, písmo zostane. Ako dôkaz nech tu stojí krátka bájka. Volakedy dávno kráľ v snahe naplniť prázdnotou zívajúcu pokladnicu nariadil drastické zvýšenie daní. Aby preskúmal dopad svojho rozhodnutia, v prevečení sa vydal do jedinej krčmy kráľovstva, aby tam vykonal prieskum verejnej mienky. Keď sa ľud do počul o daňovej reforme, začal neúmerne piť a nevyberanými slovami osočoval jeho veličenstvo. Nahnevaný kráľ opäť zvýšil dane. Nato sa ľud rozpil ešte viac a ešte hanlivejšie hanil kráľa. Ten, zápasiac s nevoľnosťou opäť zvýšil dane. Ľud sa zrazu prestal opijať, začal spievať a tancovať. Jeho veličenstvo kráľ urýchlene vyhlásil daňovú reformu, kráľovstvo dal vyhlásiť za daňový raj a všetci žili v šťastí, až kým neumreli.

Poučenie: Kým ľud pije ako dúha a haní šéfa, pokojne sa môžu zvyšovať dane. Ale keď ľud začne spievať a tancovať ako kanibali z Konga na dožinkoch, treba dane zrušiť. Inak vypukne povstanie, a tak je to správne...

Dezider Adamcsek (Dede Adams)

Hazardovanie so svojim dôchodkom

Je lákavé pozmeniť svoje investície v ťažkých časoch ako sú tieto. Ale nevzdávajte sa svojho pôvodného plánu

NEW YORK - Otázka: Mám 57 rokov a chcem odísť do dôchodku v 66-tich. Pred tohtoročným kolapsom burzy moje investície boli v pomere 70 % do akciových podielových fondov a 30 % dlhopisových fondov. Teraz je to v pomere 59 : 41. Chcel by som využiť veľmi nízke ceny akcií a premýšľal som o zmene pomeru investícií na 75 % do akcií a 25 % do dlhopisov. Je to dobrý plán, alebo by som sa mal znovu vrátiť len k pôvodnému stavu 70 : 30?

Odpoveď: Už robíte správne dve veci.

– Neapanikárite ako ostatní a nepredali ste svoje akcie.

– Idete proti stádu a uvažujete o nákupe, keď ostatní predávajú.

Je tu však stále aktuálny problém, ktorý sa musí riešiť: Vzhľadom na to, že hodnota vašich akcií klesla a vašich dlhopisov vzrástla, vaše investície silno prevážili do dlhopisov. Teraz premýšľate, či je potrebné vrátiť sa k svojmu pôvodnému investičnému pomeru alebo ho dokonca presiahnuť, a to z pôvodných 70 % na 75 %.

Moja rada je držať sa pôvodného cieľa a poviem vám prečo.

V prvom rade si myslím, že je zásadné mať určené rozloženie investície. Časť z nich určená pre akcie závisí od dvoch vecí – od vašej tolerancie riskovať a vašej potreby riskovať. Je jasné, že máte vôľu vziať na seba riziko, ako o tom svedčí váš záujem o nákup viacerých akcií aj v tomto skľučujúcom stave svetových búrz. Domnievam sa, že je to dobrá vec. Ale nepoznám vašu potrebu riskovať. Risk je totiž úmerný tomu, ako blízko ste k dosiahnutiu vašich cieľov. Ak je vašim cieľom odísť do dôchodku skôr a máte veľa ušetreného a nízke životné náklady, budete pravdepodobne potrebovať veľmi konzervatívne portfólio, povedzme 30 % akcií. Ale keď ste ďaleko od tohto cieľa, potom si budete musieť vziať na seba viac rizík a môžete potrebovať 70 % svojho portfólia v akciách.

Neverím, že si môžete rozložiť investície na základe „rizikového profilu“, pretože štatistický prieskum ukazuje, že náš „pocit riskovať“ je veľmi nestabilný v čase. Ale som presvedčený, že ak je rozloženie investície dobre nastavené, je potrebné ho nechať tak. Jednoducho to znamená, že čím viac sa snažíme pozmeniť naše investície, tým nižšiu návratnosť dosiahnu.

Takže som za to, aby ste vyvážili svoje portfólio späť na 70 % akcií, ale by som bol

opatrnejší voči 75 % výške, pretože si myslíte, že akcie sú teraz lacné. Nevieme to totiž určiť. Americké akcie klesli o 37 % v minulom roku, ale neboli to v žiadnom prípade rekord. Môžete mať podobné pocity, ako mám teraz ja. Bolest' zo sledovania zosuvu vášho portfólia nás môže viesť k riskovaniu pokúsiť sa získať späť naše straty čo najskôr. Z prieskumov vyplýva, že ľudia, ktorí vo všeobecnosti neriskujú, zrazu urobia obrat o 180 stupňov a riskujú v súvislosti s bolestnými stratami. Zvýšenie akciovej časti vášho portfólia po terajších stratách na burze môže byť podobné ako napr. zdvojnásobiť stávkou v Las Vegas pri pokuse vyrovnáť straty. Nechceme, aby sa z nás stal ten, kto stratí väčšinu svojho majetku a sľubuje, že prestane, akonáhle ho dostane späť.

Takže by som odporúčal držať sa pôvodnej rovnováhy vašich investícií ako ich zvýšenia. A neskôr sa staňte menej agresívnym, ako sa budete blížiti k svojmu cieľu.

Robíte vlastne to, čo raz Warren Buffett povedal: „Buďte bojzliví, keď ostatní sú chamtiví a chamtiví, keď ostatní sú bojzliví.“

Je to naozaj dobrá vec, ale nechodme za hranicu chamtivosti.

Do Mole, Money Magazine
Preklad Norbert PAUL

Želiezovské spomienky

Od učiteľa Alexandra Dudicha po Trstenú

Peniaze v každej dobe charakterizovali svoje obdobie. Tematikou mincí sa zaoberá numizmatika, tematikou bankoviek notafília. Mňa osobne záujmom o staré peniaze, mince od dôb rímskych až po súčasnosť zanietil pán učiteľ Alexander Dudich (1906 - 1976, na snímke vpravo). Neraz si spo-

boli v platnosti maďarské pengő. Len podotýkam, že miestny obvodný lekár Dr. Mozsári mesačne zarábala v priemere okolo 280 pengő. To len pre porovnanie. Veď od detstva si v mojej zbierke uchovávam do balíka stočených 21 kusov papierových bankoviek v nominálnej hodnote po 1000

hodnota v Maďarsku 2500 až 3000 forintov za kus. Avšak dúfam, že aj tento balíček peňazí bude jedným z exponátov v zakladajúcom sa mestskom múzeu.

Prečo som však v názve spomenul mesto Trstená? Ako je všeobecne známe, naše mesto má na Slovensku družobné vzťahy práve s mestečkom Trstená, ktoré je počtom obyvateľov podobné Želiezovciam. V júli 2009 som bol členom delegácie v tomto krásnom oravskom kúte. Na moje potešenie mi primátor mesta Trstená Jozef Ďubiak umožnil stretnutie s jednou 60-ročnou obyvateľkou Trstenej. Bola ňou Margita Hlaváčiková, rodená Mešková, narodená

pamätá ako ich umelkyňa doslova pred svojim ateliérom opakovane odchytila, aby jej denne niekoľko minút stáli ako modelky. Spomína si aj na úhľadne uviazanú veľkú šatku - v skutočnosti snehobielu plienku, ktorú mala umelkyňa

meniem na jeho láskavý pohľad, avšak hlbokú zranenosť vecami lokálnej histórie, numizmatiky a notafílie obzvlášť. V detstve som opakovane navštívil jeho dom, kde mi nezištne vysvetľoval dôležitosť miestnej archeológie. Jeho záujem bol upriamený najmä na mince z doby rímskych cisárov. Mal ich totiž vo svojej zbierke nemálo. Pán Dudich by si aj v súčasnosti, ešte stále zaslúžil občasnú spomienku či dokonca pamätnú tabuľu. Aj ako učiteľ, ale aj ako miestny amatérsky archeológ. Na jeho osobu dvojnásobne platila veta: „Množstvo polovzdelancov nahlas dáva o sebe vedieť, ale hlboko vzdelaný človek (akým bol aj on - pozn. autora), je väčšinou plný pochybností a pôsobí skromne“. Nepochybne má naše mesto ešte vo svojich nedávnej histórii viac osobností, ktorým sa nedostalo, dokonca ani spätne nedostáva dostatočnej úcty. Alebo sa natolko v súčasnom modernom svete ponáhľame. Kam?

Ale späť k téme. Peniaze vždy niesli so sebou blahobyt, ale aj sklamanie a dokonca až tragédie.

V našom meste začiatkom 40-tych rokov minulého storočia

pengő. Počas vojny to bol doslova celý majetok. Ironia osudu však spôsobila, že som v šesťdesiatych rokoch už neplatné a čiastočne znehodnotené bankovky našiel pri detských hrách s priateľom v jednej želiezovskej maštali. Na peniazoch sú dodnes stopy hnoj a slamy, kde boli uschované. Komu vlastne patrili? Žiaľ, nikdy som sa nedozvedel ani akú stratu až tragédiu zažil ich bývalý majiteľ. Samozrejme, dnes ich už len z nostalgie nepredám, aj keď v súčasnej dobe je ich zberateľská

v roku 1949. Moja dlhodobá túžba stretnúť sa ňou pramenila z faktu, že práve ona je tým dievčaťom, ktoré si moja a staršia generácia dobre pamätá ako tvár z 10-korunáčky. Áno, bola to práve Margita Mešková a jej priateľka Marta Lajmonová, dnes Cisáriková, ktoré ako dve priateľky na bankovku umelecky stvárnila akademická maliarka Mária Medvecká. Pani Margita sa mi počas júlového stretnutia na papierovú desaťkorunáčku aj podpísala. Ešte si jasne

práve po ruke. Zverejnenie aj takýchto azda nepodstatných maličkostí však dokáže nostalgicky spríjemniť naše družobné vzťahy. Mám úprimnú radosť, že práve táto, v tom čase dievčaťo, dnes pani z desaťkorunáčky prijala moje pozvanie a ako členka trstenej delegácie navštívi naše tohtoročné mestské dni. Ak azda máte v zbierke spomínanú desaťkorunáčku, určite sa Vám na ňu tiež rada podpíše.

Pavel Polka

Výlet z dejepisu po zaujímavých miestach okresu

Už pár dní pred výletom som sa nevedela dočkať, kedy vyrazíme na cestu. Konečne nastal deň výletu. Vyrazili sme ráno. O chvíľu sme boli na prvej zastávke - v Kalinčiakovke. Vyšli sme na vyvýšeninu, kde bol síce jednoduchý, ale starobylý kostol, postavený v románskom štýle. Mal malé okná, vysokú zvonnicu a bezfarebné steny. Potom sme sa vydali na cestu do Brhloviec, kde sme videli skalné tufové obydlia. Bolo vidno, že ľudia, ktorí tam bývali, si na svojej práci dali záležať. Videli sme studňu, ktorá bola hlboká 12 metrov. Po prehliadke obydli sme si kúpili suveníry a vydali sme sa na prechádzku ulicou plnou skalných obydli. Nastúpili sme opäť na autobus a zastavili sa pri Bátovskej priehrade. Potom sme zamierili do Pukanca. Navštívili sme základnú školu, kde sme mali besedu so spisovateľom Andrejom Chudobom. Je to milý starý pán, beseda s ním bola veľmi zaujímavá. Po besede sme navštívili Hrnčiarsky dom. Videli sme, ako sa vyrábajú rôzne keramické predmety. Neskôr sme si pozreli pukanský gotický kostol. Bol pekne ozdobený. Má bohatú históriu. Po prehliadke kostola sme si pozreli starobylé, dobre zachované hradby Pukanca a vybrali sme sa domov. Nakoniec už len toľko, že to bol dobrý výlet a teším sa, že sme mohli spoznať históriu nášho okolia.

Karin Sádecká, ZŠ Želiezovce

Ervín Janšík (Želiezovce, 30. mája 1966 –)

Raz som už na stránkach týchto novín napísal, že životom Ervína Janšíka je futbal. V škôlkarskom veku si spomedzi hračiek vybral futbalovú loptu. Po futbalovom rebríku postupoval zo stupienka na stupienok: žiacke, dorastenecké a napokon družstvo dospelých. Po dve desaťročia počnúc rokom 1977 bol registrovaným hráčom želiezovského klubu. Výnimku tvorili iba roky strávené v základnej vojenskej službe. „Mal som šťastie, keďže môj vtedajší tréner, Rastó Vincúr napísal pôsobivý referenčný list do Malaciek, a tak z vojenského družstva som sa dostal do družstva ZŤS, pôsobiaceho v II. SNL, kde som hral na poste stredného záložníka. Pracovali sme vo veľmi výhodných podmienkach, tieto roky môžem charakterizovať ako najúspešnejšie obdobie svojej kariéry. Ako vojaci sme dostávali 160 korún mesačne, v družstve som zarábala 3000 korún,“ začína svoje spomienky Ervín. Ako 17-ročný už pôsobil medzi dospelými. Medzitým sa zo stredného záložníka stal stredný obranca. Spomedzi trénerov spomína mená ako Brestovský, Fekete, Szalai, Raus, Vincúr, Matiaško. Najradšej spomína na 90. roky, keď sa dal dokopy mimoriadne vyspelý

a o ničom nezjednával. Mal výbornú kopaciu techniku, bol exekútorom väčšiny štandardných situácií. Dokonale ovládal hru pravou aj ľavou nohou. Spomedzi svojich vydarených stretnutí si spomína na zápas s Dunajskou Stredou (4:4) a Trnavou (1:3), ale nezapomína ani na zápasy s Chynoranmi a prehru v pomere 9:0 v Hornom Srní. Ako tréner pôsobil najprv v Keti, potom v Šarovciach. Trénerskú kariéru ukončil v Plavých Vozokanoch, účinkujúcich v oblastných majstrovstvách. Napriek tomu, že získal trénerské osvedčenie III. stupňa, nechýbala mu publicita. Želiezovský futbal považuje za svoju srdcovú záležitosť, pozrie si všetky domáce zápasy a často sprevádza družstvo aj na ihriská súperov. Z „veľkých“ ho púta najmä holandský a brazílsky futbal, obľubuje kvalitnú technickú hru. Vo svojom voľnom

Janšík v zadnom rade šiesty zľava

klubovou vernosťou, ktorý aktívnu kariéru ukončil vo svojich 37 rokoch. (ág)

Majstrovské zápasy MŠK Želiezovce

V. liga - východ

Kalná n/Hronom – Želiezovce	0:1 (0:0)
Valach	
Bánov – Želiezovce	1:0 (1:0)
Želiezovce – Semerovo	4:1 (3:1)
Páchnik M. 3, Sál	
Chotín – Želiezovce	2:0 (1:0)
Želiezovce – Nesvady	7:1 (3:0)
Páchnik M. 3, Lauko 2, Kokoška, Janšík	

Dorast IV. liga – juhovýchod

Vrakúň – Želiezovce	1:3 (1:1)
Rotík 2, Dobias	
Veľký Meder – Želiezovce	1:9 (0:3)
Szabó 3, Rotík 2, Dobias 2, Tóth, Németh	
Želiezovce – Hurbanovo	9:1 (7:0)
Szabó 2, Rotík 2, Herceg 2, Dobias, Varga, Tóth	
Nitra – Chrenová – Želiezovce	0:1 (0:0)
Dobias	
Želiezovce – Gabčíkovo	4:1 (3:1)
Tóth, Szabó, Dobias, Rotík	

Starší žiaci, III. liga – Juh

Želiezovce – Šaľa B	2:5 (1:1)
Farkaš, Téglás	
Marcelová – Želiezovce	8:0 (4:0)
Želiezovce – N. Zámky B	0:2 (0:1)

Mladší žiaci, III. liga – Juh

Želiezovce – Šaľa B	2:2 (0:2)
Sokol, Lakatos	
Marcelová – Želiezovce	7:2 (3:1)
Hutai 2	
Želiezovce – N. Zámky B	0:5 (0:3)

(nyf)

V žiackom družstve, v dolnom rade druhý sprava

tím a po 6 rokoch sa mu podarilo postúpiť do IV. ligy. Hrával s Robom Gulyásom, Štullerom, Zolim Szabóm, Krcsmérikom, Trnavským, ale aj s Jobkom a Záhorským. „Boli sme súdržní v dobrom i v zlom, veľmi dobre sme si rozumeli. Schádzali sme sa aj s rodinami, vždy sa našla spoločná téma. Mali sme veľkú zodpovednosť: dodať fanúšikom úspechy, po ktorých bažili.“ S trénermi sa nikdy nehádal, za brutalitu nikdy nebol vylúčený. Pre svoju povahu však nedokázal prijať nespravodlivé verdikty rozhodcov, a tak sa stávalo, že musel predčasne pod sprchu. Nerád upúšťal zo svojich zásad, s nikým

časom hrá so starými pánmi a pracuje v záhrade. „Vo svojich deťoch som vzbudil lásku k športu. Syn hrá v želiezovskom družstve dospelých, predtým účinkoval v prvotligovom levickom dorasteneckom družstve. Dcéra hrávala za druholigový basketbalový tím Levíc,“ hovorí s dávkou rodičovskej pýchy. Prezradil, že popri práci ukončil diaľkovo štúdium na poľnohospodárskej vysokej škole, v súčasnosti pracuje ako manažér v Ústave na výkon trestu odňatia slobody. „Nikdy som neopustil želiezovské družstvo, vždy som si kládol za cieľ dokonale poslužiť tomuto oddielu,“ hovorí futbalista, známy svojou

Našli sme poklady

10→ Vo dvore Sacherovho domu mali deti za úlohu hľadať stratené vajčička, v ktorých boli pripravené otázky. Spoločne a pohotovo všetky odpovede úspešne zvládli. Tešilo nás, že o kultúre, histórii svojho mesta prítomné deti vedeli mnoho a samozrejme boli odmenené prevkapaním. Náučný chodník viedol popri vzácnych stromoch v parku (ginko biloba, tisovec dvojradový, platany, magnólie a storočné duby). Nako-

nec sa všetci šťastní usadili v Sacherovom dome pri prestretom stole, kde ich čakalo posledné prevkapanie – Sacherova torta, ktorú upiekla pani Ági podľa starodávneho receptu F. Sachera. Všetci sme sa tešili vydarenému podujatiu.

MsK

Aktuálne termíny vývozu separovaného odpadu

Mestský úrad Želiezovce oznamuje občanom, že zber separovaného odpadu sa v tomto mesiaci uskutoční v dňoch:

- 21. septembra z rodinných domov časti Svodov a Mikula,
- 22. septembra z rodinných domov z ulíc: Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vrbová, Školská, Štúrova, Jesenského, SNP (časť Želiezovce), Jarmočná a Cintorínska.
- 23. septembra z rodinných domov z ulíc: kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsosa, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Trzná, Petófiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka.

24. a 2. septembra z obchodov

S odvázaním začíname o 8. hodine ráno, preto vás žiadame, aby nezviazané vrecia s odpadom boli vyložené včas pred vašim domom.

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Kronika - Krónika

Prišli na svet

29. 4. Vanda Pizúrová (Želiezovce), 15. 5. Matej Pavlík (Želiezovce), 19. 5. Áron Haris (Želiezovce), 20. 5. Sándor Dániel Hemela (Želiezovce), Noemi Taligová (Želiezovce), 7. 6. Roman Lakatos (Želiezovce), 10. 6. Afanázia Szabóová (Želiezovce), 18. 6. Karin Porubcová (Želiezovce), 21. 6. Anastázia Lakatosová (Želiezovce), 25. 6. Kornél Tóth (Želiezovce), 30. 6. Orsolya Duba (Želiezovce), 2. 7. Patrik Kosztolányi (Želiezovce), 23. 7. Natália Pástorová (Želiezovce), 25. 7. Sabina Masniková (Želiezovce), 29. 7. Damián Kajan (Želiezovce), 20. 8. Laura Dančová (Želiezovce)

Sľúbili si vernosť – Házasságot kötöttek

4. 7. Tomáš Janovič (Trnava) – Anna Hrnčiarová (Želiezovce), 18. 7. Filip Humaj (Bratislava) – Marianna Faragová (Želiezovce), 8. 8. Ivan Hanusič (Podhorod) – Tímea Gutraiová (Želiezovce), Gabriel Klimaj (Želiezovce) – Edit Gubík (Želiezovce), 22. 8. Gábor Kámán (Baktüttös, MR) – Eva Memerscheimerová (Želiezovce), Pavol Kučera (Želiezovce) – Beatrice Kučerová (Banská Štiavnica), 29. 8. Peter Potocký (Želiezovce) – Nikoleta Jankušová (Želiezovce), 4. 9. Mário Kaspar (Želiezovce) – Oľga Gregušová (Želiezovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50	Gizela Bobvošová	20. 09.	
Erika Molnárová	14. 09.	Ladislav Tóth	20. 09.
Mikuláš Morvai	15. 09.	Mária Göbölösóvá	21. 09.
Lubomír Belák	18. 09.	Mária Badinová	25. 09.
Mária Forgáčová	19. 09.	Július Szajkó	26. 09.
Jaroslav Csuvara	23. 09.	Jozef Repka	28. 09.
Magdaléna Neznánszka	24. 09.		
Ján Ábel	26. 09.	70	
Katarína Tomašovská	26. 09.	Jozef Jamriška	01. 09.
Helena Blaškovičová	27. 09.	Mária Csikósová	16. 09.
Helena Plizgová	29. 09.	Jolana Šubová	19. 09.
Ondrej Bogdán	06. 09.	Václav Haller	22. 09.
Etela Tóthová	07. 09.	Daniel Molnár	29. 09.
Ladislav Oriška	08. 09.		
Alexander Urbán	11. 09.	80	
		Dušan Ličko	02. 09.
60	Mária Kohútiková	15. 09.	
Viliam Csontos	01. 09.	Alexander Šereš	23. 09.
Gabriela Feješová	09. 09.	Mária Sarková	25. 09.
Eva Patakýová	14. 09.		

Opustili nás – Elhunytak

17. 6. Valéria Kabátniková (Želiezovce, 58 r.), 29. 6. Rudolf Jamriška (Želiezovce, 65 r.), 1. 7. Ján Kmotritza (Želiezovce, 75 r.), 11. 7. Ľudovít Lakatos (Čata, 67 r.), 13. 7. Gizela Veszeleiová (Želiezovce, 82 r.), 18. 7. Magdaléna Šerešová (Želiezovce, 62 r.), 20. 7. Paulína Tóthová (Šarovce, 47 r.), 24. 7. Alexander Belánsky (Želiezovce, 51 r.), 25. 7. Elemír Struhár (Santovka, 78 r.), 26. 7. Ján Valakovič (Želiezovce, 55 r.), 29. 7. Ondrej Veis (Želiezovce, 89 r.), 31. 7. Mária Soboňová (Želiezovce, 91 r.), 5. 8. Anna Šubová (Želiezovce, 81 r.), 7. 8. Rozália Michňová (Želiezovce, 70 r.), 14. 8. Mikuláš Nemček (Želiezovce, 82 r.), 15. 8. Henrich Németh (Čata, 16 r.) 17. 8. Ľudovít Nap (Želiezovce, 58 r.), 18. 8. Zuzana Jaščáková (Hronovce, 82 r.), 20. 8. Štefan Mezőlaky (Želiezovce, 81 r.), 30. 8. Ľudovít Homola (Nýrovce, 72 r.), 31. 8. András Juhász (Želiezovce, 68 r.), 1. 9. František Kačur (Sikenica, 67 r.), 2. 9. Apolónia Besetová (Jelšovce, 87 r.)

„Sok volt még a terved
de el kellett menned,
búcsúszó nélkül
hagytál itt minket.
Azóta is hiába várunk,
üres lett nélküled a házuk,
szomorúan telnek a napok,
de te a szívünkben örökké élni fogsz.”

Soha meg nem nyugvó szívvel emlékeztünk 2009. augusztus 16-án, halálának 1. évfordulóján

ifj. Parák Lászlóra

akit a kegyetlen halál fiatalon, 29 éves korában ragadott ki szerettei köréből. Akik ismerték és szerették, szenteljenek emlékének egy néma pillanatot. Jóságát és szeretetét örökké szívünkben őrizzük.

Bánatban szenvedő édesanyja, két nővére, sógora és a kis Bianka.

(09-42)

OPRAVA

V minulom čísle ŽS v článku o úspechoch študentov gymnázia na súťažiacich a olympiádach bol zaznamenaný nesprávny údaj. Peter Paulovics (Kvarta) vyhral 1. miesto krajskom a nie v okresnom kole chemickej olympiady. Čitateľom sa ospravedlňujeme.

Žalúzie

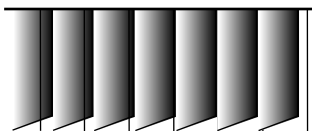
▪ Horizontálne a vertikálne látkové

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ Protihmyzové sieťky

▪ Silikónové tesnenie okien a dverí

▪ Plastové zhrňovacie dvere

(04-43)

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

Vykupujem starožitnosti rôzneho druhu

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy, hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky a iné zbrane. **Platím v hotovosti.**

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat, porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-nyokat és egyéb fegyvereket.

(04-3)

Készpénzben fizetek.

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (☎ 7711000) ponúka:

NAUČME SA PO ANGLICKY

Bratislava, Viktoria Print 2009, 13,24 €

Sada obsahuje učebnicu, slovensko-anglický slovník a multimediálne CD. V ponuke sú aj ďalšie jazykové slovníky.

ŠKOLSKÝ ATLAS

Harmanec, VKÚ 2009, od 1,63 €

Všetky potrebné atlasy pre školákov v rôznych formátoch.

Lunkenbeinová, Marilis: VŠETKO O KOŇOCH.

Bratislava, Pro Solutions 2009, 6,61 €

Edícia Vševedko ťa zavedie do bohato ilustrovanej knihy s otázkami a odpoveďami.

kniznicazeliezovce@kredit.sk

CHRYZANTÉMA ŽELIEZOVCE

Prečo platiť viac?

Pohreby už od 249 € (7501 Sk)

Pohreby v cintorínoch

v Želiezovciach, Mikule, Svodove – 20% zľava
Bude našou veľkou ct'ou dôstojne sa postarať o
Vášho zosnulého

Miért fizetne többet?

Temetések 249 €-től (7501 Sk)

Zselízen, Mikolán és Szódón 20% kedvezményel
Megtiszteltetés számunkra gondoskodni elhunyt szerettéről

Mikuláš Konopka

Chryzantéma

SNP 15

Želiezovce

Stála pohotovosť

Állandó készség

0915 667 413

(09-28)

Megemlékezés

*Mindig itt vagy velünk, mégis oly távol,
Csak mi tudjuk igazán, mennyire hiányzol.
Hiányodat szavakkal kifejezni nem lehet,
Szívünkben őrizzük drága emlékedet.*

Fájó szívvel emlékezünk augusztus 2-án Simko Bélára, halálának oly fájdalmas 1. évfordulóján. Drága emléke szívünkben örökké élni fog. Felesége Judit és lánya Klaudia

(09-44)

Montáž, oprava plynových kotlov a zariadení – kontrola a zamedzenie úniku plynu, čistenie.

Tel.: 0910 313 162, 0918 576 346

Chcete ušetriť na výdavkoch? Dajte si skontrolovať a prečistiť svoj kotol a plynové zariadenie!

Gázkazánok és berendezések szerelése, javítása – gázszivárgás ellenőrzése és megszüntetése, kazánok tisztítása.

Tel.: 0910 313 162, 0918 576 346

Szeretné csökkenteni a kiadásait? Ellenőriztesse és tisztíttassa meg a gázkazánját és készülékeit!

(09-45)

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének (☎ 7711000) ajánlata:

Magyar Z.—Varga N.: AMIKOR MÉG SZÚK VÓT A VILÁG...

Dunaszerdahely, Lilium Aurum 2009., 10,32 €

Mondák és hiedelmek Füleki vidékén.

Szászi Zoltán: KAMASZ

Dunaszerdahely, Lilium Aurum 2009., 7,70 €

...lehet tizenhat megvagyok, nem ringattak puha bölcsőben simogató angyalok. Neve az azt kérde – de hisz te is vagyok...

Haowart, Rita: Megbűvölve

2,62 €

Ki lehet a titokzatos idegen, aki követi és figyeli a lány minden lépését?

Janšík Ervin (Zselíz, 1966. május 30—)

Egyszer már leírtam ezeken az oldalakon, hogy Janšík Ervin élete a foci. Óvodás korában is a játékok közül a futballabdát választotta. Lépésről lépésre haladt felfelé a labdarúgás „szamárlétráján”: diák-, ifjúsági és felnőttcsapat. 1977-től két évtizeden keresztül volt a zselízi egyesület igazolt játékosa. Kivételt csak a katonaságnál töltött évek képeztek. „Szerencsém volt, hiszen az akkori edzőm, Rasto Vincúr egy kecsegtető tartalmú ajánló levéllel bocsátott útnak Malackára, így a katonai csapatból azonnal átlubickoltam a ZŤS II. SZNL-ben szereplő gárdájához, ahol a középfedezet posztjára kerültem. Nagyon kedvező feltételek mellett dolgozhattunk, pályafutásom egyik legsikeresebb időszaként jellemezhetem ezt a két évet. Katonai illetményként 160 koronát kaptunk akkortájt, csapatomnál pedig háromezret kerestem havonta” – kezdte Ervin az eseményekben való tallózást. Tizenhét évesen már a zselízi felnőttek között kergette a labdát. Közben a középfedezetből középhátvéd lett. Az edzők közül Brestovský, Fekete, Szalai, Raus, Vincúr

... és később, felnőttként a hátsó sorban a hatodik balról

és Matiaško nevét sorolja fel. Mindenekelőtt az 1990-es évekre emlékszik vissza legszívesebben, amikor igencsak tehetséges gárda állt össze és hat év után sikerült visszakerülniük a IV. ligába. Gulyás Robival, Štullerral, Szabó Zolival, Krčsmérikkel és Trnavskýval játszott együtt, de Jobkóval és Záhorskýval is pályára lépett. „Jóban-rosszban összetartottunk, nagyon megértettük egymást. Családtagjainkkal közösen jártunk szórakozni, mindig akadt közös témánk. Nagy volt a felelősségünk: megadni a szurkolóknak azokat a sikereket, amelyekre vágytak”. Az edzőkkel sosem vitatkozott, a játékezetők durvaságért sosem állították ki. Természeténél fogva nem tudta elviselni azonban a

sípmester igazságtalannak tűnő döntéseit, s néha bizony idő előtt mehetett zuhanyozni. Az elveiből nem szeretett engedni, nem alkudott meg senkivel és semmiben.

Nagyszerű rúgótechnikával rendelkezett, a szabadrúgások és a tizenegyesek zömét vele végeztették el. Bal és jobb lábát is tökéletesen használta. Emlékezetes mérkőzéseik közül a dunaszerdahelyiek (4:4) és a nagyszombatiak (1:3) elleni összecsapásokat

emeli ki, de nem felejt el a kinorányi és a felsőszerneji 9:0-ás vereségeket sem. Szakvezetőként először az érsekétyieket irányította, majd Sáróban folytatta. Edzői ténykedését a területi bajnokságban szereplő fakóvezekényieknel fejezte be. Annak ellenére, hogy megszerezte a III. számú edzői képesítést, nem vágyik reflektorfényre. A zselízi futball azonban szívügyének tartja, valamilyen hazai találkozót tekint, s gyakran idegenbe is elkíséri a fiúkat. A „nagyok” közül a holland és a brazil foci köti le leginkább, a technikás és tudásközpontú játékot kedveli.

Szabad idejében az öregfiúkkal focizik és kertet művel. „Gyermekeimmel is megszeretttem a sportot. Fiam a zselízi felnőttcsapatban rúgja a labdát, régebben pedig a lévai I. ligás ifjúsági együttest erősítette. Lányom valamikor a II. ligás lévai kosarasok között szerepelt” – közli egy adag büszkeséggel. Beszélgetőtársam elárulta, hogy munka mellett levelező tagozaton mezőgazdasági főiskolát végzett, s jelenleg a Büntetésvégrehajtó Intézetnél menedzserként tevékenykedik. „Sosem hagytam cserben a zselízi csapatokat, mindig az volt a célom, hogy tökéletesen megfeleljek ennek az egyesületnek” – mondja búcsúzóul a klubhűségéről híres labdarúgó, aki harminchét évesen hagyta abba az aktív labdarúgást.

(ág)

Az alsó sorban balról a negyedik a fiatal Janšík...

A zselízi csapatok bajnoki eredményei

V. liga - kelet

Kalná n/Hronom – Želiezovce	0:1 (0:0)
<i>Valach</i>	
Bánov – Želiezovce	1:0 (1:0)
Želiezovce – Semerovo	4:1 (3:1)
<i>Páchnik M. 3, Sál</i>	
Chotin – Želiezovce	2:0 (1:0)
Želiezovce – Nesvady	7:1 (3:0)
<i>Páchnik M. 3, Lauko 2, Kokoška, Janšík</i>	

Ifjúsági csapat, IV. liga – kelet

Vrakúň – Želiezovce	1:3 (1:1)
<i>Rotík 2, Dobias</i>	
Velký Meder – Želiezovce	1:9 (0:3)
<i>Szabó 3, Rotík 2, Dobias 2, Tóth, Németh</i>	
Želiezovce – Hurbanovo	9:1 (7:0)
<i>Szabó 2, Rotík 2, Hecceg 2, Dobias, Varga, Tóth</i>	
Nitra – Chrenová – Želiezovce	0:1 (0:0)
<i>Dobias</i>	
Želiezovce – Gabčíkovo	4:1 (3:1)
<i>Tóth, Szabó, Dobias, Rotík</i>	

Diakcsapat – felső kat., III. liga – déli cs.

Želiezovce – Šaľa B	2:5 (1:1)
<i>Farkaš, Téglás</i>	
Marcelová – Želiezovce	8:0 (4:0)
Želiezovce – N. Zámky B	0:2 (0:1)

Diakcsapat – alsó kat., III. liga – déli cs.

Želiezovce – Šaľa B	2:2 (0:2)
<i>Sokol, Lakatos</i>	
Marcelová – Želiezovce	7:2 (3:1)
<i>Hutai 2</i>	
Želiezovce – N. Zámky B	0:5 (0:3)

(nyf)

Želiezovské spomienky

Dudich Sándor tanítótól Trstenáig

A papír- vagy fémpénz minden kor sajátos jellemzője. Az érmék témakörével a numizmatika, a bankókkal a notafília

foglalkozik. Nekem személy szerint a régi pénz iránti érdeklődésemet – pénzürmék a római kortól egészen napjainkig – Dudich Sándor (1906-1976) tanító úr (a felvételen) keltette fel. Gyakran eszembe jut szeretetteljes tekinte-

te, lelkesedése a helyi történelem, s főként a numizmatika és a notafília iránt. Gyerekkoromban újra és újra meglátogattam őt otthonában, ahol önzetlenül magyarázta a helyi régészet fontosságát, de érdeklődése főleg a római császárok korából származó érmék felé fordult. Gyűjteményében ezekből is akadt jó néhány. Dudich úr a jelen korban is megérdemelné, hogy időnként megemlékezzenek róla, sőt emléktábla is megilletné. Mint tanítót, s mint helyi amatőr régészt is. Személyére kétszeresen érvényesek a következő gondolatok: sok félművelt ember hangosan

hívja fel magára a figyelmet, de az igazán műveltek, mint amilyen ő is volt, tele vannak kétségekkel, és szerényen alkotnak. Vitathatatlan, hogy városunk újkori történelmében több olyan személyiség lelhető fel, akiknek nem jutott, sőt visszamenőleg sem nyújtunk kellő figyelmet és tiszteletet. Avagy ennyire sietünk modern világunkban. S vajon hová?

Térjünk vissza azonban a numizmatikához! A pénz mindig gazdagsággal járt, de családodottsággal, sőt tragédiákkal is.

Városunkban a múlt század negyvenes éveinek elején a magyar pengő volt érvényben. Megjegyzésképp: a helyi körzeti orvos, dr. Mozsári havonta átlagosan 280 pengőt keresett. Ezt az összehasonlítás kedvéért. Gyerekkorom óta gyűjteményemben őrizgetek 21 darab, 1000 pengő értékű pénzköteget. A háború alatt ez kész vagyonnak számított. A sors iróniája, hogy a hatvanas években már érvénytelen, s részben elértéktelenedett bankókat gyerekkoromban, egy barátommal együtt találtuk ját-

szás közben egy zselízi istállóban. A pénzen ma is fellelhetők a trágyába és szalmába rejtett bankókon a szennyeződés nyomai. Kivélt volt tulajdonképpen? Sajnos, erre sosem derítettem fényt, mint ahogy arra sem, hogy milyen veszteséget, tragédiát élhetett át egykori gazdája. Természetesen ma már nosztalgiából sem értékesítem, pedig jelenleg numizmatikai érdekességként Magyarországon megadnák darabjáért a 2500–3000 forintot is. Abban reménykedem, hogy ez a köteg pénz egyike lesz azoknak a kiállított tárgyaknak, melyek a megalakulandó városi múze-

umban kapnak helyet.

S hogy miért említettem írásom címében Trstená város

vésznek az említett papírpénzhez. Margita asszony a júliusi találkozásunkkor egy ilyen

nevét? Köztudott, hogy városunk szlovákiai testvérvárosa éppen Trstená, mely a zselízihez hasonló lélekszámmal bír. 2009 júliusában tagja voltam egy küldöttségnek, mely Árva eme csodaszép tájkára látogatott. Örömmre Jozef Ďubiak, Trstená polgármestere lehetővé tette számomra, hogy találkozzak egy 60 éves trstenái lakossal, Margita Hlavačikovával, szül. Meškovával (1949). Azért óhajtottam régóta találkozni a hölgygel, mert ő

tízetre autogramot adott nekem. Még világosan emlékezett arra, ahogy a festőművész a műterme előtt szó szerint nap mint nap „összeszedte őket”, hogy néhány percre modelleké váljanak. Margita asszony emlékezett arra a hatalmas, tetszetősen megkötött fehér kendőre is, amely tulajdonképpen egy hófehér pelenka volt, mely a művésznek éppen a keze ügyébe akadt, és a kislány ábrázolásakor használt. Öszintén örülök, hogy az abban

volt az a leány, akinek arcképét úgy őrizte meg tudatában az én nemzedékem és a tőlem idősebbek, ahogy a 10 koronás bankórol visszamosolygott. Éppen ő, Margita Mešková és barátnője Marta Lajmonová, ma Cisáriková, akik barátnőkként modellültek Mária Medvecká festőmű-

időben még kislány, ma már asszony a tízkoronásról elfogadta meghívásomat, s mint a trstenái küldöttség tagja az idej Városi Napokon is lesz alkalmam elbeszélgetni vele. S ha Önöknek is van a birtokukban abból a régi tízesből, kérhetnek egy autogramot.

Pavel Polka

Josef Švejek esete a graffitivel, avagy a szó elszáll, az írás megmarad

Švejek, a derék katona őrszolgálat közben, unalmában a raktár falára írt feliratokat olvasgatta. Neki sem jutott eszébe egy épkezláb falrakívánkozó szösszenet, „A zupás Schreier egy marha” graffiti (falfirka) alá, akkurátusan, odakanyarította saját becsületes nevét. A hadbírótság ezért hat hétre ítélte, mert aláírta magát, amikor őrségben állt, és miközben aláírta magát a falra, nem őrizhette a raktárt.

Valahogy így vannak ezzel a városházán is, amikor aláírják a fizetési íveket, akkor nem őrizhetik az amúgy is ürességtől kongó raktárt. A hadbírótság (a szavazásra jogosultak) ezért négyévente egyszer elítéli (vagy nem) őket.

Azt olvastam az egyre jobb színvonalú, tízéves hírmondóban (Gratulálok, fiúk! Egy kicsit megkésve, de annál őszintébben!), hogy gazdasági válság ide vagy oda, a városházán ablakokat cserélnek, jutalmakat osztogatnak, álmodoznak, kísérleteznek és adót emelnek (sic!). Odaát, más városokban, falvakban – mit ad Isten – a fogukhoz verik a garast, spórolnak no. Az adófizetőnek ez olyan, mint a Titanic, zenezsóval, díszkivilágításban elsüllyedni.

De hol van már a tavalyi hó?! Ugyan ki emlékezik még a választási ígéretekre: munkaerő és adócsökkentés, útkarbantartás, kulturális élet stb. Ezeket rég elfújta a szél. Tudom én, hogy a gazdasági válságra mindent rá lehet kenni. Megmondom az őszintét. Minden csoda három napig tart. A válság jött, van, elmúlik. Kemény, fájdalmas intézkedésekkel ki lehet bekkelni. De ezek az intézkedések a Hírmondóban még a sorok között sem olvashatók.

Elaludtunk barátaim, mint a medve. Minek a sok szakszabotosság, ilyen-olyan testület, nem is tudom milyen koordinátor. Ezek csak a papírt és az adófizetők pénzét nyelik, mint a kacska a nokedlit. Ébresztő, racionalizálni kell! Mert ha nem, elsüllyedünk, mint a zselízi süllyedt kastély.

Polgártársak, zselíziek, barátaim!

Ne feledjétek, hogy a szó elszáll, az írás megmarad. Bizonyítékul álljon itt mindannyiunk okulására e rövidke tanmese. Valamikor, hajdanában, őfelsége a király, hogy feltöltse az üresen pangó kincstárát, drasztikus adóemelészt rendelt el. Felmérni döntésének következményeit álrühába bújít, és közvélemény-kutatást végzett a királyság egyetlen kocsmájában. A nép az adóreform hallatára inni kezdett mint a gödény, és piszokul ócsárolta őfelségét. Mérgében a király újra emelte az adót. Válaszul a nép úgy elkezdett inni, mint a kefekötő, és jutasi őrmester módra káromolta őfelségét. A király ájulásából ócsúdva ismét adót emelt. Erre a lépésére a nép abbahagyta a vedelést, és énekelni, táncolni kezdett. Őfelsége a király azonnali hatállyal adóreformot doboltatott ki, és a királyságot adóparadicsommá nyilvánította. Ezután boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Tanulság: Amíg a nép iszik, mint a tintatartó, és szapulja a főnököt, mint a köszörűs a majmát, nyugodtan emelheted az adót. De ha az istenadta nép elkezd vadul énekelni és táncolni, mint a kongói emberevők az aratási ünnepélyen, azonnal töröld el az adót. Máskülönben kitör a forradalom, és ez így van jól...

Adamcsek Dezső (Dede Adams)

Akiknek a neve kimaradt...

Azon tétovázom, hogy internetes világunkban meddig hír egy hír: egy napig, két napig vagy csak fél napig. A Hírmondó júliusi–augusztusi összevont számában közöltekre emlékszik-e még valaki? Pedig az ott megjelent P. S. – 60 éves a Csemadok cikket szeretném részletesebben megvilágítani.

Ottmár úr három hasábos hozzászólásából kitűnik, hogy a Csemadok kétnapos ünnepségein nem volt jelen, pedig az érdeklődők hat rendezvény közül választhattak. Sok fiatal és felnőtt élt is ezzel a lehetőséggel, s jólesett, hogy a Csemadok országos elnöke, Hrubík Béla – bokros teendői mellett – szervezetünk 60 éves évfordulójára is szakított időt. Jólestek elismerő szavai a jelenlévőknek.

Ottmár úr bevallja: az utolsó rendezvényen sem volt jelen, de tudja, hogy a neve nem hangzott el a köszöntőben, pedig volt aktív Csemadok élete. Erre mondotta volna Hofi: „Aranyos, mi?”

Már József Attilának arra tanított: „Az igazat mondd, ne a valódit!” Valóban nem hangzott el Ottmár úr neve a köszöntőben. Sajnos. A cikk által kifogásolt hat névből viszont háromnak a neve igen, és megérdemelték volna a méltatást még nagyon, nagyon sokan.

Az igazsághoz viszont hozzátartozik, hogy 15 perc állt rendelkezésre 60 év eseményeinek az értékeléséhez. Ezzel az idővel, akárhogy bűvészkedik az előadó, egy évre csak másodpercek adóttak, s abba bele kellett foglalni azt a tevékenységet is, amelyet a cikk nem is érintett: a klubmozgalmat, az irodalmi esteket, a népművészeti fesztiválokat stb.

Nem kevéssé van szó, hanem városunk legrégebbi kulturális szervezetről, annak hőskoráról. Idős Csemadok-tagoktól hallottam: „Akkor üres volt a zsebünk, de tele a lelkünk.” Bizony, én is sajnálom, hogy a nagyszámú „üres” zsebü, de lélekben gazdag tartalmú tagjaink közül csak 38-nak jutott nyilvánosság.

Ebből a szempontból Ottmár úr észrevétele is megérdemelte egy misét, akarom mondani egy könyvet, hogy a közösségünkért áldozatokat hozók neve ne merüljön feledésbe – ne adj Isten – az előbb idézett szólás tovább gondolása irányítsa életünket.

Ha megvalósulna ilyen átfogó mű, megörökíthetné azt a hat évtizedes heroikus munkát, akkor pedig közösen elmondhatnánk: „Ezt is megcsináltuk! De meg ám! – és ironia nélkül.

Tisztelettel: Gunyics János

Kincseket találtunk

Augusztus 13-án, csütörtökön szervezte meg a Zselízi Városi Könyvtár „A város kincseinek felfedezése” című rendezvénysorozat 3. évfolyamát. Az ünnepélyes megnyitó után a könyvtár ifjúsági részlegéről indultunk el azon a tanösvényen, mely a város emlékeinek és jeles személyiségeinek megismeréséhez vezetett. Az első megálló Szent Flóriánnak, a tűzoltók védőszentjének szobránál volt, majd a hidépítő Kherndl Antal mellszobra és a II. világháborús emlékmű következett. A résztvevő gyerekeket és felnőtteket a könyvtáros Mariana néni ismertető szavai kísérték. A következő állomás a Szent

Jakab-templom és a park melletti első világháborús emlékmű volt, majd érdekes elbeszélés következett a Baglyos-ház mellett, ahol Franz Schubert zeneszerző alkotott, s oktatta zenére Esterházy gróf gyermekeit. Felkeltette a gyerekek

érdeklődését a parkbéli kastély története, mely már oly sok éve hiába várja a megmentést. A Sacher-ház udvarán a gyerekek elrejtett tojásokat kerestek, melyek mindegyike egy-egy kérdést tartalmazott. Közösen és felkészülten minden rejtélyt megoldottak. Örültünk, hogy a város kultúrájáról és történelméről sokat tudtak a tanulók, tudásukat meglepetésekkel jutalmaztuk. Tanösvényünk a park nemes fáin vezetett (páfrányfenyő, mocsári ciprus, platánfák, magnóliák és több száz éves tölgyek). Végezetül letelepedtünk a Sacher-házban megterített asztal mellett, ahol az utolsó meglepetés várta a szerencséseket, a Franz Sacher eredeti receptje alapján, Ági néni által sült Sacher-torta. Mindannyian örültünk a jól sikerült rendezvénynek.

Városi Könyvtár

Írjuk, mondjuk helyesen!

Ha a szótár nem segít

Kétnyelvű közegben élve nap mint nap előfordul, hogy (szóban vagy írásban) fordítanunk kell. A mindennapi élet kifejezései nem jelentenek gondot. Egy-egy különlegesebb vagy újonnan keletkezett kifejezés megfelelőjét azonban olykor csak szótárból tudjuk kikeresni. És ilyenkor lepődünk meg. A szótárak többsége ugyanis csupán azokat a kifejezéseket tartalmazza, amelyeket amúgy is ismerünk. Sajnos, a jelenleg rendelkezésre álló szakszótárak is hiányosak, elavultak. Még a Mikszáth Kiadónál megjelent Magyar—szlovák, szlovák—magyar közgazdasági szótárban sem találjuk meg – például – a *kapitálový rozpočet*, *bežný rozpočet* szavakat, holott a képviselő-testület ülésein rendszeresen elhangzanak, lapunk híradásaiban sem lehet ezeket a kifejezéseket megkerülni. Mit tehet ilyenkor a fordító? Mondjuk átböngészi néhány magyarországi település költségvetését az interneten, és megpróbálja kikövetkeztetni az említett szavak magyar megfelelőjét. Több óras türelmes keresgélés után rá kell jönnie, hogy Magyarországon valószínűleg nem létezik kétféle költségvetés, egyazon költségvetésen belül különböztetnek meg *tőke jellegű illetve folyó kiadásokat és bevételeket*. Ideiglenes kompromisszumként tehát alkothatunk két szlovákiai magyar szakki-fejezést: a *kapitálový rozpočet* lehetne *tőke jellegű költségvetés*, a *bežný rozpočet* pedig *folyó költségvetés*. Hogy érthetőbb legyen nem szlovákiai magyarok számára is, pontosabban így fogalmazhatnánk: *tőke jellegű bevételek és kiadások költségvetése*, illetve *folyó bevételek*

és *kiadások költségvetése*. A feltételes mód azonban helyénvaló: nincs kizárva, hogy időközben készül már egy új közgazdasági szótár, amelyből talán ezek a fogalmak sem fognak hiányozni.

Olykor a két nyelv különböző szemlélete okoz gondot a fordítónak. Nézzünk egy példát! Sokszor tapasztaljuk, hogy a nehéz járművek mély nyomot hagynak az útszemen, veszélyessé téve a közlekedést. Ha erről híradás is készül, akkor a magyar szövegben legtöbbször ezekről a kátyúkról esik szó, amelyeket *nyomvályúknak* nevezünk. Egy szlovák híradásban inkább a nyomvályúkkal tönkretett úttestről beszélnek (*vyjazdená vozovka*). Nem csoda, hogy még a vaskos akadémiai műszaki szótárban sem találjuk meg sem a *nyomvályú*, sem a *vyjazdená vozovka* kifejezést, hiszen ezeknek a szavaknak a másik nyelvben nincs is általánosan használt megfelelőjük.

A közlekedésnél maradvá megemlítem a *kerékbilincset* érdekes esetét. Véleményem szerint a szlovákiai magyarok nagy többsége ismeri a fogalmat. Ha mégis azt találja mondani, hogy szabálytalan parkolás miatt *papucsot* tettek gépkocsijának kerekeire, akkor azért egyértelműen a szlovák *papuča* lehet felelős, holott nem ez a hivatalos megnevezés. Azon tűnődöm, hogy az új szlovák nyelvtörvény értelmében meg fogják-e azokat a szlovák anyanyelvűeket büntetni, akik ezt a kifejezést használják. Gyanítom, hogy ők sincsenek egy emberként tisztában azzal, hogy ennek a XXI. századi „kínzóeszköznek”

a neve szakszerűen *blokátor kolies*. A szótárakban mindenesetre hasztalan keresnénk akár a *kerékbilincset*, akár a *blokátor kolies-t*.

A tilosban parkoló autókat akár el is szállíthatják. Ezt a népszerűtlen feladatot különleges vontatókocsik végzik. A pesti zsargon némi iróniával ezeket a járműveket *lopóskocsiknak*, *lopósaútoknak* nevezi. Nem hivatalos megnevezésről lévén szó, ezeket a szavakat sem találnánk meg egyetlen szótárban sem. De nincs is rájuk szükség. A két nyelv közötti szemléletkülönbség miatt ugyanis egy szlovák szövegben többnyire nem autó (*odťahové vozidlo*), hanem a „szolgálat” (*odťahová služba*) szállítja el a bűnös járművet.

Bevallom, hónapok óta nyomozom eredménytelenül, hogy mi lehet a szlovák *spevnená plocha* hivatalos magyar megfelelője. Sem nyelvészekről, sem építészekről nem kaptam még rá kielégítő választ. Talán a *megszilárdított felület* áll hozzá legközelebb, de ennek Magyarországon korántsem olyan általános a használata, mint a *spevnená plocha*-nak a szlovák szaknyelvben. Mondanom sem kell, a szótárak ezúttal sem segítettek.

Horváth Géza

Keresztrejtvény

Lapunk júliusi—augusztusi számában megjelent keresztrejtvényünk megfejtése: **Charles Darwin, A fajok eredete, Downe, Shrewsbury, orvos**

A helyes megfejtők közül sorsolással kiválasztott nyertes **Mézes Zsuzsanna**, jutalma lapunk egy éves előfizetése.

öklés során több mint 750 embert gyilkoltak meg, köztük 201 nőt és 58 hat- és tizenéves közti gyermeket. Áldozataikat a beszercebányai kerületi börtönből hurcolták ide, miután sokukat embertelen vattatásnak vették alá.

Az eltelt 65 év nem olyan sok, hogy feledjünk, közömbösek legyünk az extrémizmus jelenlegi megnyilvánulásával szemben, a II. világháborús események hamisításával, a háborús szlovák állam vezetőinek magasztalásával és a holokauszt elferdítésével kapcsolatban. Ne engedjük, hogy bárki is visszaéljen az sznf és a fasiszta ellenállás hagyatékával, elsősorban a szabadságra és az emberi méltóságra való jogunkkal.

PaedDr. Jozef Výboch

Egy szép nap a Garamon

Mostanság nem számít ritkaságnak, hogy a munkahelyi kollektívák közösen töltsék szabadidejüket, sőt világszerte nagy hangsúlyt fektetnek a munkahelyi kapcsolatok ilyen jellegű megszilárdításának, a munkáltatóhoz való lojalitás efféle javításának. Úgy tűnik, a helyi vállalatok haladnak a korrallal, ezt igazolja a Pohronie Mezőgazdasági Szövetkezet példája is, amely augusztus 8-án dolgozóinak már második éve rendezte meg a nyílt tűzön való főzés versenyt. A mikolai Garam-parton közel negyvenen találkoztak, főleg a szövetkezet dolgozói és a meghívott vendégek. A versenybe 8 résztvevő kapcsolódott be, akik az ételek színes palettáját készítették el: gulyást, halászlét, birka- vagy csülökpörköltet és egyebeket. A hattagú zsűrinek nem volt könnyű dolga, s végül úgy döntött, hogy Straňák Helena főztje volt a legízletesebb, ezért ő kapta meg a győztesnek járó serleget. A versenyzők egyike sem távozott ajándék nélkül, mindannyian tárgyi jutalmat kaptak. A többiek baráti körben, nyugodt környezetben megköstölhatták a kitűnő ételkülönlegességeket, tehát a szövetkezet jól sikerült rendezvényéről senki sem távozott üres kézzel.

(vk, foto: PD)

Graffiti Jam 3

Már harmadik alkalommal tartották meg országos találkozójukat a graffitisek július 11-én a sportpálya betonkerítésénél. Ugyanarra a panelkerítésre festettek, mint az elmúlt két évben, de ezúttal a belső felére. Nem csak ez volt az egyedüli változás – a szervezők, a Blue Art polgári társulás, Szusztor Péter valamint Ambrózi Péter, Zselíz Városának és az Eurospinnak a támo-

gatásával biztosították a nagy katonai sátrat a lévai polgárvédelemtől, büfét Tergenyéről és próbálkoztak a helyi DJ-k élő produkciójának bemutatásával. Rendelkezésre állt 150 m előfestett fal, a hagyományos gulyás és sör.

A graffitis alkotásokból, melyeknél egyértelműen domináltak a writerek (firkászok) művei, a jelenlévőknek leginkább a domborzat formájához idomuló meztelen női test tetszett. Szerzője a besztercebányai Viktória (Xantype) volt, aki a zselízi rendezvényről „e terület érdekelt köreitől” szerzett tudomást, és barátjával, Jozeffel (Panika) érkezett. Mindketten graffitiznek megrendelésre is, és látogatják a hasonló rendezvényeket az egész országban. „Vártam, hogy több ismerős arccal találkozom, de ez talán csak a hazai szintér”, s hozzátette, hogy nagyra értékeli a szervezők igyekezetét: „Sör, gulyás, zene – másutt csend van... A részvételben csalódtam,

a szervezésben nem.”

S z u s z t o r Péter: „Nem kezdődött valami fényesen, de szerintem később eléggé körvonalazódott a dolog. Néhány ember eljött, de nem voltak itt mind, akiknek kellett volna.” Éppen a rendezvény időpontjában látják a szervezők az alacsony részvételt, amely a múltban, amikor a Graffiti Jamet júniusban tartották, magasabb volt. „Július közepén sokan elutaznak szabadságra, szünetre, fesztiválokra... Ez lehet az ok...”

Az értékes felismerés biztosan hozzájárul a következő évfolyamok sikeréhez, habár ezt az évet is sokak szerint egészében sikeresnek lehet értékelni...

(sh)

A türelem kultúrája is terem...

Mivel mindkét fél legjobb szándékának ellenére sem sikerült a városi képviselő-testület képviselőinek és a Blue Art Polgári Társulás vezetőségének közös nevezőre jutniuk a „Mozi – Kultúrközpont Zselíz város szívében” projekt megvalósításában, úgy tűnt, a fiúk a Blue Artból kicsit alázatosabbak lesznek, mint ahogy azt tanácsolták is nekik.

A képviselők a júniusi ülésükön a mozi épületét fölösleges tulajdoná nyilvánították, amelyet jobb lesz eladni. Tehát nem hagyják ebek harmincadjára jutni, mint ahogy azt néhányan megpróbálták elhitetni. A Zselízi Hírmondó nyári száma közölte néhány képviselő véleményét is az üggyel kapcsolatban, akik az épület jövőjét a város lakosainak és a kultúra szolgálatában látják. Természetesen, előbb találni kell egy fizetőképes befektetőt, de már így is van ok a bizakodásra. Mi legyen azonban addig? Ki kell tartani. Fontos tudni, hogy a város képviselői szem előtt tartják a kultúrát is, nem úgy mint ahogy egyesek állítják.

S hogy a épület addig se álljon üresen, a város lehetővé tette az árusítási akciót is... De július 19-én a kultúrát igénylő zselíziek is megtalálták a számításukat – a moziban került sor a Repete Návrat c. műsorra, melyben fellépett Lýdia Volejníčková, Monika Stanislavová, Martin Jakubec és Dušan Grúň. A rendezvénynek sikere volt, főleg nyugdíjasok vettek részt rajta, akik igen lelkesek voltak. Meglepetésként szolgált a rendezvény szervezőjének kiléte – a Blue Art polgári társulás! (Javíthatatlanok...) Adamcsek Csaba, a társulás elnöke ugyan már régebben beszélt arról a szándékukról, hogy minden nemzedéknek szeretnének rendezvényeket szervezni. Na de ilyen hirtelen? Ráadásul azt is megemlítette, hogy hasonló rendezvényt minden héten el tudna képzelni. Ez ugyan dicséretes, de akkor is! Az elhamarkodottság még semmit nem oldott meg.

Hát így történt, nem tragédia. Amíg a képviselők kultúrával kapcsolatos tervei valósággá válnak, eltart egy ideig. Minden nagy dolog azonban türelmet igényel. A zselíziek addig is elmondhatják, hogy ha nem csurran, cseppen. De azért nehogy túlzásba essünk! Mert ahogy azt az egyszerű háziasszony is mondta: Nemcsak kultúrával él az ember...

Števo Hečko

Xantypének és Panikának érdekes útja volt hazafelé, amikor a tipikus hétvégi közlekedési gondokon kívül ráadásnak még egy autóbusz sofőrje is félretájékoztatta őket... Élményeiket megosztották olvasóikkal a www.xantypa.com oldalon, ahol így foglalták össze: Jó rendezvény, békés emberek, ROSSZ VÁROS, P. KÖZLEKEDÉS!”

Megünnepeltük az sznf 65. évfordulóját

Szlovákia lakosainak nagy része augusztus végén méltóan ünnepelte meg a szlovák nemzeti felkelés 65. évfordulóját, államunk újkori történelmének egyik legjelentősebb eseményét.

A felkelés történelmi üzenetét magáénak vallja a Szlovák Antifasiszta Harcosok Szövetségének több mint 30 tagú zselízi alapszervezete is, amely sorában tudhat II. világháborús fasisztaellenes ellenállókat, azok leszármazottait, valamint az utóbbi időben leginkább sokasodó szimpatizánsokat is.

A zselízi ellenállók a nagy ünnep előestéjén emlékeztek meg az 1944-es augusztusi eseményekről. Az ülésen megismerkedtek az országos szervezet XIV. kongresszusának eredményeivel, és felköszöntötték azokat a tagtársaikat, akik ebben az időben kerek születésnapjukat ünneplik. Ezt követően a városi hivatal előljárójával, Kádasi Erzsébettel együtt megkoszorúzták a főtéren a II. világháborús hősök emlékművét.

A zselízi ellenállók és a Szlovákiai Nyugdíjgyelet helyi szervezetének tagjai augusztus 29-én részt vettek a szlovák nemzeti felkelés országos ünnepségén Besztercebányán, amelyen legmagasabb állami képviselők, országgyűlési képviselők, valamint azoknak az országoknak diplomatái vettek részt, amelyek polgárai 65 évvel ezelőtt harcoltak a felkelésben.

Az Sznf Múzeumában a zselíziek is koszorút helyeztek el a Dicsőség Termében, majd a fasisztaellenes ellenállás áldozatainak emlékművénél Kremničkán, ahol a fasiszták 6 napos

Motoros találkozó volt Nyíren

NYÍRÁGÓ (ck) – A helyi székhelyű Reborned Flames Motoklub idén augusztus derekán ismét motoros találkozót szervezett a nyíri futballpályán. A tavaly nagyrészt saját erőből felállított színpad melletti gyepen már pénteken, augusztus 14-én napközben gyülekezni kezdtek a motorosok, sejtetve a kétkerekes összejövetel jelentőségét. A frissítés standok száma és kialakítása is elárulta, hogy válság ide vagy oda, a tavalyihoz hasonló vagy magasabb arányú részvétellel számolnak a szervezők. A péntek estére beharangozott koncertműsor ugyan változott kissé, ám sokak szerint emiatt a vártnál jobban alakult a két este zenei műsora. Pénteken a Sick Dog, este az érsekújvári Memento és a budapesti Alcoholica (Metallica r. b.) szórakoztatta a közönséget.

A motoros találkozó másnapja egy tragikus eseménnyel vonul be az emlékezetbe. Egy fiatalkorú résztvevő motorozás közben életét vesztette a Nyír és

Málas közti útszakaszon. A rendezvény további folytatása kérdésessé vált, végül a szervezők úgy döntöttek, folytatják a találkozót. A fiú emlékére egy rögtönzött kegyhelyet állítottak fel az elhunyt fényképével és bukósisakjával, amelyet sajnos a végzetes útra nem vitt magával. Ismerősei, barátai az egész nap folyamán gyertyákat gyújtottak, és néhány perc kegyeleti csenddel adóztak emlékének.

A szombati nap versenyekkel, motoros felvonulással és koncertekkel telt. Este fellépett a pénteken elmaradt Blues Company, amelynek énekese szövegeivel olykor a közelben lakó háziasszonyok arcára varázsolhatott szegénypírt. Azokkal a pillanatokkal, amelyekben egyszerre dobolt, billentyűzött és énekelt, pedig a közönség egy részét ejtette ámulatba. Fellépett még a Nautilus, a Rammstein-féle zenét játszó Lükverc és a rockabilly Rockin' Rock Cats zenekar.

Nautilus-tábor III.

Immár hagyomány, hogy augusztus elején a zselízi kempingben Nautilus-tábor várja a rock kedvelőit, amely idén is a várossal közös rendezésben valósult meg. Bár idén eredetileg két naposra tervezték a rendezvényt, végül csupán egy napos akció kerekedett, amelyre azonban olyan neves együttes, mint a Bikini is elfogadta a meghívást. Délután a Devil Street 13, a zselízi Ayers Rock, amelynek a közelmúltban CD-je is megjelent, a Mohecco, a Display és a cRASHPOINT zenekar lépett színpadra. A műsorvezető ismét a FaDa volt, aki könnyedén és szellemesen töltötte ki a fellépések közötti szüneteket. Este a 2006-os Aurel-díjnyertes Konflikt punkzenekar kezdte a főműsort a lassan, de biztosan sűrűsödő nézősereg előtt. A házigazda Nautilus egy videoklippel és Debnár Dezső személyében új gitárossal mutatkozott be a kemping színpadán, és fellépésük az est egyik csúcspontja volt, hiszen hozták megszokott formájukat. A főműsorként meghirdetett Bikinire várni kellett, de a Zselízen hosszú idő után viszontlátott zenekar nem okozott csalódást a tábor látogatóinak. A résztvevők egy részének későbbi reakcióiból kitűnt, hogy – bár a rock nem főtt tojás – a Nautilus-táborral sokan a keményebb, döngölősebb zenét kötik össze, ezért nekik ez a választás nem okozott felhőtlen örömet. Számukra is bizonyítást nyert, hogy a táboros, fesztiválos nyári valóság megköveteli a kompromisszumokat, amelyek számát és jelentőségét talán az adott rendezvényen felállított kereskedői standok számával lehetne arányba állítani. Az effajta számígtatás azonban a Nautilus-tábor jövőjét még nem igazán veszélyezteti, sokkal inkább az, hogy a magukat zeneszeretőnek tituláló helybéliek nagy csoportja figyelmen kívül hagyja a rendezvényt, nem kíváncsi egy olyan zselízi bandára, amelyet immár az Edda és a Bikini is partnerként ismer el. **(ick)**

„Alig várom”

Augusztus 9-e és 16-a között 6. alkalommal rendeztek népművészeti tábort városunkban, amely idén új elnevezést kapott. Az tavaly a tábortól és egymástól búcsúzó gyerekek leggyakrabban ismételt két szava a következő tábortal kapcsolatban az „alig várom” volt. Elnevezésnek való felhasználásuk aligha maradhatott észrevétlenül a kulturális minisztérium pályázatbírálói előtt, így a tábor támogatást nyert. Ehhez társult a megye, Zselíz város támogatása és Kádasi

László, a magyar alapiskola igazgatójának jóindulata, aki az éppen folyó felújítási munkálatok ellenére hajlandó volt rendelkezésre bocsátani az iskola helyiségeit, a többi már ment gond nélkül.

A Tiszta Forrás Alap a táborral hozzájárult a 110 szlovákiai, magyar, romániai és szerbiai résztvevő hasznos nyári időtöltéséhez, a hagyományos kultúra ápolásához a néptánc, ének, a népzene és népi mesterség oktatásával, és lehetővé tette sok új barátság szövődését.

Még ha oly hihetetlen is, egy kirándulónap kivételével a tábori élet főleg a mindennapos kimerítő gyakorlásról szólt, de a gyerekeknek tetszett, egyikük sem kötelességből volt itt. Az Iker csoport vezetője, Györgyi Józsefné már második éve vett részt a táborban. Lapunknak elmondta: „Örülök, hogy létezik ilyen tábor, a gyerekek nagyon várják, és sok mindent megtanulnak itt. Bö-

röz Balázs, egy szolnoki népi zenekar tagja: „Tetszik a tábor. Nagyon jó hely, jó közösség, jó a műsor. Második éve veszek részt, és szívesen jövök legközelebb is.” Arra a kérdésre, hogy mit jelent számára a népzene és a tánc, ennyit válaszolt: „Ez az életem”.

A tábor résztvevői végül augusztus 14-én a kultúrházban adott gálaműsoron mutatták be a megtanultakat. Érdekes volt, hogy csak kevesen viseltek népviseletet, sokan civilben táncoltak. A gálaműsor végeztével a résztvevők késő éjszakába nyúló táncházban vettek részt. Mindvégig spontánul és lelkesen. **(sh)**

Bűz...

A forró nyári uborkaszezon folyamán úgy tűnt, semmi érdemleges nem történik városunkban, mégis úgy alakult, hogy az országos média figyelmének középpontjába kerültünk. A „főszereplő” olyan jelenség volt, amelyet sem nyomtatott, sem elektronikus sajtó nem tud elég híven közvetíteni...

A lekéri KOVACS AGRO vállalat bérbe adta a szliaci Conformity Kft-nek a Karolina-major közelében található 4 tartályát (ún. vítkovicei tornyokat). A bérlő felújította a tartályokat, hogy alkalmasak legyenek folyékony trágya tárolására. A Conformity Kft. a Natural Harmony elnevezésű anyag forgalmazója, amelyet a Slovenská Lupča-i Biotika gyárt biomasszából, és folyékony formában a mezőgazdasági termények trágyázására használják. Az anyagot a gyártó nem tárolja, a gyártás után autóciszternákban szállítják a tároló és felhasználási helyekre. A tárolóknak szivárgásmenteseknek kell lenniük, ugyanakkor nem lehetnek fedettek, hogy az anyag levegővel érintkezhesen.

A Zselízi Városi Hivatal 2009. május 14-én került kapcsolatba ezzel az ügygel, amikor az egyik karolinai lakos személyesen értesítette a hivatalt abban a tudatban, hogy légszennyezési szabálysértés történik, hiszen a túlzott bűz zavarta a karolinaiakat.

Az ügygel Jana Kišdurková, a városi hivatal mezőgazdasági részlegének dolgozója kezdett foglalkozni, aki a városi rendőrség kíséretében ellátogatott Karolinára, és miután felmérte a tulajdonosi szerkezetet, a Kovacs Agro lekéri székhelyét is. Mindkét érintett cég képviselőjét felkérte az együttműködésre, és közelebbi tájékoztatásért tőlük a felhasználási anyagról. A kapott információknak utánanézett, így fokozatosan telt az ügyirat különböző postai értekezésekkel, kivonatokkal és különféle bizonylatokkal és elemzésekkel.

A városi szakelődő június 18-án felkérte a Lévai Körzeti Környezetvédelmi Hivatalt, hogy működjön együtt az anyag károsságának megállapításában, amiről értesítette a panaszevetőt is. Jana Kišdurková: „A körzeti környezetvédelmi hivatal álláspontjából az következik, hogy nincs szó környeztkárosítástól, az anyag rendes bizonylattal rendelkezik a Központi Mezőgazdasági Ellenőrzési és Gyakorló Intézetől, amely az egyetlen ilyen jellegű certifikációs hatóság az országban. A Conformity Kft. tehát megtette kötelességét. Ennek ellenére hajlandó volt a kompromisszumra – a trágya szállításának időpontját mindig előre jelzi. Ennyit lehetett elérni...”

Valóban. Július 13-án a városi hivatal nyilvánosságra hozott egy közleményt, amely szerint július 13. és 17. között szállítják ki a

tartályokban tárolt anyagot a Lekértől 1 km-re fekvő földekre. Július 17-én egy újabb karolinai lakos jelent meg a városi rendőrségen, hogy bejelentse, a Conformity nem tartotta be az előre jelzett feltételeket... Štanc Ferenc, városi rendőr: „Röviddel este fél nyolc előtt érkezünk Karolinára, mezőgazdasági gépeket láttunk és erős bűzt éreztünk. Épp akkor végeztek a munkával. Az előre jelzett közlemény szerint 17:00 óráig dolgozhattak volna. Erről volt szó a bejelentésben.” A rendőrségi feljegyzés szerint a munkák bejelentett és végzett időpontja nem egyezett, így az ügyet továbbították a kompetens szervhez – a városi hivatal környezetvédelmi osztályához. Ekkor kezdődött az ügy medializálása. Az egyik országos kereskedelmi tévé híradásában főműsoridőben leadott tudósítása nem nyugtatta meg a kedélyeket, ellenkezőleg...

Július 29-én és 31-én kellemetlen bűz

kapcsolatos jellegzetes szagtól. Ez a terület mezőgazdasági jellegű, ezért a karolinaiaknak hozzá kell szokniuk, hogy bűz van.” Ekképpen, vagy hasonlóan beszéltek azok, akik a szagot nem érezték. A többiek szerint ez a bűz erősebb, már-már elviselhetetlen volt mint az istálló. Természetesen amint a bűzt Zselíz központjában is érezni lehetett, a helyzet némileg megváltozott...

A hasonló eseteket nehéz megoldani. Amennyiben a vállalkozó megfelel a törvény által előírt feltételeknek, nem lehetséges meggátolni őt vállalkozásában. Ugyanakkor a lakosok életkörülményeit sem lehet rontani. Gyakran az egyetlen megoldás a kompromisszum.

Mindkét érintett vállalat képviselői szerint fontosak a jó kapcsolatok a környező lakossággal. Ezért törekednek arra, hogy tevékenységük minél kisebb arányban zavarja

a közelben lakókat. A felmerült problémák végül is tanulságosak voltak.

A Kovacs Agro ügyvezetője, Kovács Róbert szerint: „A karolinai tartályokat főleg télen használjuk majd, a trágyát pedig hűvösebb, szeles időben terítjük, és azonnal bedolgozzuk a földbe. Így a karolinaiakat a lehető legkisebb mértékben zavarjuk majd a kellemetlen szaggal. Emellett előre tájékoztatjuk a lakosságot a tevékenységről. Megemlítem, hogy a szerves trágya felhasználása az

uniós csatlakozásunkat követően visszafordíthatatlan folyamat, amely lehetővé teszi az egészségre ártalmatlan élelmiszer előállítását.” Slávka Jančová, a Conformity Kft. ügyvezetője: „A tartályokat trágya tárolására használjuk majd, amelyet ősszel és télen szállítunk, aratás után, illetve vetés előtt fogjuk felhasználni. A várossal együttműködve előre tájékoztatunk a trágya szállításáról illetve felhasználásáról.”

Úgy tűnik, hogy a probléma megoldódhat. Ha valóban így van (amit szerkesztőségünk figyelni fog), segített a kölcsönös tájékoztatás és a jó kapcsolatokra való törekvés. Ezek mind az említett cégeket, mind a város előnyére válnak. A működő és munkásokat alkalmazó vállalatok pedig a lakosság előnyére válnak.

Mindennek van jó és rossz oldala. Az iparnak és a mezőgazdaságnak is. A rossz oldalt minimalizálni kell, a többit pedig tolerálni. Zselíz és környéke évszázadokon keresztül mezőgazdasági jellegű terület volt. És ez valamivel jár... **Števo Hečko**

lepte el Zselíz is. Az ügy középpontba került. A lakosok különféle módon panaszkodtak, párhuzamos „nyomozás” kezdeményezéséről is tudunk, természetesen (a biztonság kedvéért) az illetékesek megkerülésével... Végül világossá vált, hogy a bűz nem Karolináról terjed, és sem a Conformity, sem az Kovacs Agro nem érintett az ügyben. Kovács Róbert, a Kovacs Agro ügyvezetője: „Amikor az anyagot a tartályba engedik, természetesen egy-két óráig bűzlik, ha a szél elviszi a szagot, de maximum 100 méteres körzetben. Nem történhet meg, hogy Zselízen is érezzék. Amit július végén éreztünk a zselíziek, az Nagysálló felől terjedt. Ott hasonló tartályok állnak, egy konkurens cég kezeli őket. Kb. 200 hektáron használták a trágyát, de nem dolgozták be a földbe, amit 24 órán belül szükséges megtenni, ők 3 nap után tették meg. Ráadásul szerencsétlen időpontot választottak, amikor a hőségek miatt éjjel is csaknem 30 fok volt, és szélcsend. Ettől volt olyan elviselhetetlen a bűz...”

Mindenfélét beszéltek az emberek. Például: „A volt Állami Gazdaság csődjét követően a majori lakosok elszoktak az állattartással

közül csak Horváth Géza, Cserba János és jómagam maradtunk. Lehet, hogy az emberek azt hitték, hogy amint belép az új vezetés, azonnal megváltozik minden, építkezések kezdődnek és hasonló. Gyorsan elfeledték az adósságokat, melyek a kórház után maradtak. Sok közülük csak most derül ki, és állandóan törleszteniük kell. Az egyedüli megoldás projektek által szerezni anyagiakat. S éppen ezt tesszük. Tehát úgy gondolom, helyes úton haladunk. De hosszú ez az út. Én azonban optimista vagyok. Hiszem, hogy ha mi már nem is, de a következő képviselőtestület a mi munkánk eredményeinek örülhet.

Munkájában mi az, ami a leginkább ösztönzi?

– Ha másoknak örömet tudok szerezni.

S mi az, ami elkedvetleníti?

– A hazugság. De nagyon.

Gyakran találkozik hazugsággal?

– Nagyon gyakran. Nehéz kikezteni. Nem szeretem a rágalmazást sem. Gyakran az embernek a szemébe nem mondanak semmit, csak a háta mögött beszélnek. S amit a háta mögött mondanak, arra nehéz válaszolni...

Annak az embernek, aki a másíkról a háta mögött beszél, semmilyen válasza nincs szüksége.

– Ráadásul olyan természetem van, hogy nem szeretem a konfliktusokat. Ideges vagyok, ha az emberek veszekszenek. Ezért néha Teréz Anyának neveznek, de ezt nem szégyellem, még ha megmosolyognak is. Egyszerűen ilyen vagyok...

Szeretne még valamit elmondani?

– Csak annyit, hogy a városi önkormányzat képviselőjének munkája igényes. Akik ezt végzik, igyekeznek minél jobban tenni. Sok időt igényel, amit magukra fordíthatnának vagy a családjuknak szentelhetnének. Ez a városnak szentelt idő. Gyakran hallani a lakosoktól a képviselőknek címzett kritikát.

Hogyan és mit csinálnak rosszul. Én örülnék annak, ha a lakosok segítenének bennünket gondolataikkal, tanácsaikkal. Közülünk senki nem tudhat mindent. A képviselőtestületi ülések nyilvánosak, de a lakosok közül senki nem kíváncsi rájuk. Reggeltől estig tartanak, próbálkoztunk a pénteki ülésekkel, de így sem jött senki. Könnyű bírálni azt, amit mások csinálnak. De nehéz más megoldást találni, saját ötletekkel előrukkolni...

Köszönöm a beszélgetést.

Števo Hečko

A város projektumairól...

A város által benyújtott projektumokról folyamatosan számoltunk be lapunkban, ahogy a városi képviselő-testület jóváhagyta benyújtásukat és a város szükséges 5 százalékos önrészét. Összefoglalásként lássuk az aktuális projektumokat együtt, egy helyen. A városnak jelenleg 6 beruházás-alapú europrojektumának ügyében folyik a jóváhagyási eljárás, mégpedig: a szelektív hulladékgyűjtés hatékonyság-növelése, biofermentor – biohulladék-felhasználó berendezés, közvilágítás-felújítás, csatornahálózat-bővítés, a szlovák alapkiskola felújítása, valamint közterület-revitalizáció. Emellett két támogatási kérvényét értékeli a környezetvédelmi alpnál: az egyik a vasút mögötti ipari zóna vízellátását, a másik ugyanennek a területnek a csatornázását oldaná meg. Márciusban a város az Orange által kiírt pályázatba kapcsolódott be a mikolai park rendezése érdekében, májusban a mozi szociális helyiségeinek felújítása érdekében nyújtott be pályázatot, júniusban pedig egy szociális projektet nyújtott be közösségi központ kialakítására. Sikeres volt az önkormányzat dolgozóinak továbbképzésére irányuló pályázat, amely éppen a közbeszerzés stádiumába lépett. Készen állnak a Vasút, Fučík, Sládkovič utca, valamint a szolgáltatások háza mögötti udvar felújításának műszaki tervei, a Piac és az Akácfa utcát összekötő terület rendezésének pályázata, a karolinai közvilágítási pályázat és több más projektum. Előrehaladott állapotban van a kastély felújítására irányuló pályázat, a Baglyos-ház, a szolgáltatások háza – amelyben vállalkozói inkubátor létesülne –, valamint a magyar alapkiskola energetikai hatékonyságnövelő pályázata, amelyek az Európai Területi Együttműködés szlovák–magyar szomszédprogramjának keretében valósulnának meg. Hasonló forrásból tervez a város forrást szerezni a Franz Schubert Zenei Napok elnevezésű rendezvényre.

Feldolgozta (ik)

Augusztus végén a Szlovák Vízgazdálkodási Vállalat Garam-menti részlegének lévai kirendeltsége kitisztította a Sári-patak medrét.

Foto: (at)

Nem jackpot

Lélegezhetnek fel néhányan az önkormányzati körökből, akik a kultúrházban nemrég megnyitott kávéház jellegével kapcsolatban adtak hangot aggodalmuknak. A kávéháznak a kultúrház előcsarnokából nyíló bejárata előtt a nyár folyamán az üzemeltető elektronikus táblát telepített. Voltak, akiket ez a játékterem előtt felszerelt kijelzőkre emlékeztetett, melyek a játékterem aktuális jackpotját, tehát a főnyereményt hirdetik. Gyorsan terjedtek a kérdések, hogy a kultúrházban véletlenül nem lesz-e játékterem, s hogy a hivatalnokok és a képviselők tudják-e egyáltalán, milyen bérleti szerződést kötöttek, s – mint ahogy az már nálunk szokás – időnként akadtak kész válaszok is a kérdésekre. Nem csoda, ha néhány megalapozott aggodalom arról is szólt, hogy a bérleti szerződés a kultúrház dolgozói tudta nélkül készült, akiknek nem is volt alkalmuk beletekinteni.

Végül személyesen győződünk meg róla, hogy a zselízi kultúrotthon, mely egy évtizede kemény harcok árán állt ellen a természet igénylő árusok nyomásának, ezúttal sem kényszerül megadni magát az újabb fenyegetésnek – a hazardjátéknak. Főleg azért nem, mert semmilyen veszély nem fenyeget. A kávéház üzemeltetője azért szereltette fel az elektronikus táblát, hogy ilyen – nálunk tán még szokatlan – módon üdvözölhesse a vendégeket és tájékoztassa őket az aktuális dátumról, időről.

(ik)

„Azt hiszem, helyes úton haladunk.“

Zselízi szarmazik, s ahogy maga is állítja, Isten művészi tehetséggel és szervezési képességekkel ajándékozta meg. Gyermekkorától kezdve részt vett a város polgári szertartásain, melyeken szavalt, énekelt és konferált. Minden munkájának egy közös nevezője volt – az emberekkel való foglalkozás. 1989 novemberében utána belépett a helyhatósági politikába, s minden választást követően városi képviselőként a táblázat előkelő helyét foglalta el. A 2002-es választásokon, amióta Zselízen egy választási körzet van, 1265 szavazatot kapott. 2006-ban is a legsikeresebb városi képviselő lett, és megválasztották a város alpolgármesterének. A városi önkormányzat mellett működő szervezési osztály koordinátora, 6 részleg tevékenységét egyezteteti. Ő a szervezője minden nagyobb városi rendezvénynek, pl. a Városi Napoknak. Ezen kívül magánvállalkozásra is jut ideje. Özvegy, két gyermeke és két unokája van. Mocsy Katalinnal beszélgettünk.

Mit jelent Önnek, ha azt mondják: A legkedveltebb zselízi politikus hölgy?

– Ne túlozzon... (nevetés)

1235 szavazatot szerzett. S ez már jelent valamit! Ez nem csak az én véleményem...

– Számomra mindez elsősorban nagy felelősséget jelent. Felelősséget, minél ésszerűbben dönteni és segíteni a városnak, melyet lakosaival együtt annyira szeretek.

Zselízről származik?

– Itt születtem. Ugyanúgy a szüleim, nagyszüleim is. Egyértelműen zselízi vagyok tehát. Már 49 éve. (Nevetés)

Tehát Zselízen végezte a tanulmányait is?

– Természetesen. Az alapiskola befejezése után a gimnáziumban folytattam. Ezután férjhez mentem, így főiskolára már nem kerültem, de esti tagozaton elvégeztem az Közgazdasági Szakiskolát.

Már gyermekkorától helyi politikus szeretett volna lenni?

– Á, dehogy... (nevetés) Gyermekkoromban tanítónő szerettem volna lenni, s később, amikor már a középiskolát végeztem, a kultúrházban szerettem volna dolgozni. Olyan típusú voltam, hogy mindig valamit szerveztem. Nem bírtam egy helyben ülni, mindig kellett valamit szerveznem.

Később a munkái során ezeket a képességeket sikerült kamatoztatnia?

– Egy ideig, 4 évig eladóként dolgoztam, aztán már állandóan adminisztrátorként...

Ez emberekkel való foglalkozás volt...

– Azt a 4 évet temetkezési vállalatnál dolgoztam eladóként. (nevetés)

Akkor az szomorú munka volt...

– Igen, de szívesen végeztem ezt

a munkát is. Mindig olyan helyen dolgoztam, ahol emberekkel találkoztam, akár a szövetkezetben vagy a Drevonában... 1991-ben kerültem az újonnan megalakult, akkor még körzeti munkahivatalba, ahol ledolgoztam 15 évet.

Mikor került hát a politikába?

– 1990-ben az első között voltam, akiket megválasztottak.

Milyen politikai párt színeiben?

– Az Együttélésben. Melczér László volt az elnöke. Én nem voltam tag, soha nem voltam semmilyen pártnak a tagja. Csak támogattam a pártot, amely jelölt.

És sikerrel járt...

– Nagyon meglepődtem. Nem is sejtettem, hogy ilyen sikerem lesz. Harminc éves voltam akkor, s azóta is képviselő vagyok. Ez számomra már az ötödik választási időszak.

A polgárok tehát állandóan bizalmat szavaznak Önnek. Mivel magyarázza ezt?

– Úgy gondolom, hogy Zselízen csak kevesen választanak pártállás szerint. A zselíziek ismernek engem. Már gyermekkorom óta ennek a városnak dolgozom. Művészi adottságokkal születtem, szép hangom volt, konzervatóriumba akartam járni. Már 9 évesen jártam énekelni és szavalni különféle polgári szertartásokra – esküvőkre, temetésekre, dolgoztam a polgári ügyek testületében... Azt hiszem, a lakosok aktív, dinamikus embernek ismernek, aki képes szervezni, együttműködni másokkal, ezért adnak nekem bizalmat.

A helyi politikában tehát már 19 éve tevékenykedik. Ez idő alatt három polgármester és sok képviselő váltakozott. Hogyan hasonlíthatja össze az egyes önkormányzatok munkáját?

– Akkor, 1990-ben kissé még káros uralkodott. A régi törvények nem feleltek meg, az újakat csak

fokozatosan alkották. Az államot a régi struktúra vezette. Senki nem tudta, hogyan kellene elkezdeni a jó gondolatokat, ötleteket megvalósítani. Az önkormányzatban 25-en voltunk, közülük néhányan azelőtt is tagok, tehát tapasztaltabbak voltak, vezettek bennünket. S így fokozatosan megtanultunk mindent. Ez máig sem változott. Amikor az önkormányzatba új emberek kerülnek, két évig főleg tanulnak, elsajátítják a tárgyalási rendet.

Képviselői döntései közül melyik volt a legnehezebb?

– Egyértelműen a kórház bezárása. Az elmúlt időszakot a nehéz és nem mindig jó döntések jellemezték.

A Házkezelőség megszüntetése, vagy a lakótelepi óvoda bezárása. Nehéz döntés volt, s máig meggyőződésem, hogy rossz lépést tettünk. Abban az épületben biztosan egészségesebb körülmények voltak, most az óvoda siralmas állapotú épületben van... De a legnehezebb döntés a kórház bezárásával kapcsolatos volt.

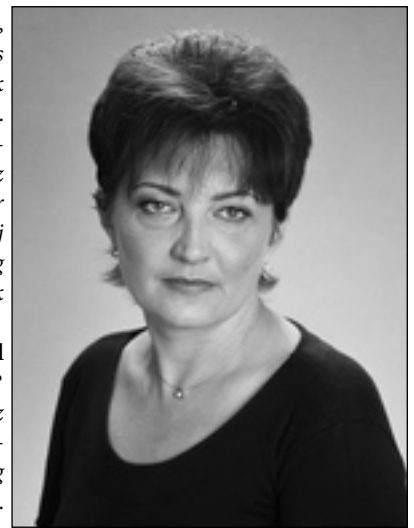
Ön szerint volt valamilyen esély a kórház megmentésére?

– Volt. A városnak nem kellett volna átvennie. Az átvétel volt az első rossz lépés. S ha már a város átvette, nagyobb jogkörök kellett volna. De ez nem volt meg, ott volt a törvényes képviselő. Ha a városnak nagyobb lett volna a hatásköre, nem így végződött volna. Mi azonban ezekbe a dolgokba nem láttunk bele.

Igényesnek tartja a képviselői munkát?

– Nem egyszer. Említettem a nehéz döntéseket. Egy határozathozatal sem könnyű. Hisz tudják, mennyi döntést kell minden hónapban meghoznunk. Ez felelőség. Mindig az jár a fejemben, hogy

7800 lakos sorsáról van szó. S mi tizenketten döntünk helyettük. Arról határozunk, mit szeretnének ők. Már 19. éve végzem ezt a munkát, s gyakran alszom nyugtalanul. Tudom, hogy nem minden döntésünk helyes. De úgy gondolom, hogy minden képviselő a legjobb tudása szerint dönt. S mindegyik azon fáradozik, hogy a városnak segítsen. Hisz senki nem azért indul a választásokon, hogy megmutassa magát. Abban a pillanatban, amikor szavazunk, mindenki azt hiszi, hogy

jó döntést hozott. De lehet, hogy másnap, amikor felkelek, azt mondom, rosszul ítélem meg a helyzetet. Ez már csak így van...

Képviselőként az önkormányzat mely döntésére büszke?

– A jó döntéseket követően az ember örül, ha látja a jó eredményt. Még ha csak kis dologról is van szó. Én azonban az önkormányzat minden pozitív határozatának örülni tudok.

Hogyan értékeli a város jelenlegi vezetésének politikáját?

– Erre az útra tértünk. Olyat csinálunk, amit azelőtt nem – projekteket alkotunk és nyújtunk be. Ez jó és főképp elkerülhetetlen, mert a város saját pénzből nem sokat tehet. Viszont nagyon hosszadalmas, valószínűleg a szörnyű bürokrácia miatt. Az emberek azonban idegesek, eredményeket akarnak. S én megértem őket. Elvégre a választások eredménye is azt mutatja, hogy az emberek változást akartak. Leváltották a polgármestert, leváltották a képviselőket. A régi képviselő

Zselízen prioritás, Szódón valóság

Augusztus végén láthattuk a tévéhíradóban, hogy a pozsonyi vár díszkivilágítást kapott, amely nem utolsó sorban energiatakarékos is. A látvány valóban szép volt, mind a pozsonyiak, mind a tudósításban megszólított osztrák turisták szerint. Városunkban már többször is szó esett a katolikus templom éjjeli megvilágításáról, lévén a városközpont egyik dominánsa és Zselíz egyik legjelentősebb kulturális emléke. Még az alpolgármester is „prioritásai” közé sorolta az épület megvilágítását. Éppen ő újságolta felemás érzésekkel, hogy amit Zselízen csak tervezünk, vagy talán még azt sem, azt Szódón megvalósították. A zselízi városrészben ugyanis

úgy döntöttek, hogy a világban szokásos módon fogják felhívni a figyelmet a helyi református templomra, amelyet megvilágítottak. A látvány oldalról és előlről is nagyon hatásos. *Kép és szöveg: (ik)*

Zselíziek a Szent István-napi ünnepségen

ISASZEG (ic) – Augusztus 20-án zselízi küldöttség látogatott el a magyar fővárostól keletre fekvő városba, melynek tagja volt többek között Pavel Polka, a város alpolgármestere, Horváth Géza képviselő valamint Štefan Kuruc, a Matica slovenská helyi szervezetének elnöke. Azt követően, hogy tavaly Isaszeg városi rangot kapott, formálódni kezdett a szlovák kisebbségi önkormányzat, mely Magyarországon külön törvények szerint működik. Szlovákiai partnervárost keresve felvették a kapcsolatot Trstená város önkormányzatával, tehát városunk egyik testvérvárosával. Így – közvetett úton – Isaszeg városunkkal is kapcsolatba került. Pavel Bakonyi polgármester felkérte a Matica slovenská helyi szervezetének elnökét, segítse az isaszegi önkormányzathoz, különösen a kisebbségi önkormányzathoz fűződő kapcsolatok kiépítését. A Zselízen megtörtént bevezető találkozó után tehát Trstená mellett a zselízi delegáció is meghívást kapott az államünnepre.

„Küldöttségünk fogadása rendkívül bensőséges volt, kijelenthetem, ilyenrel még soha nem találkoztam” – mondta a Matica slovenská helyi szervezetének elnöke, aki évekig a Zselízi Városi Hivatal előjárója volt. „A közös ebédre egy hangulatos étteremben, baráti hangulatban került sor, melyen a küldöttségeken kívül részt vett a polgármester, az alpolgármester, a jegyző és a kisebbségi önkormányzat képviselői is. Bizakodóan látom együttműködésünk jövőjét ezzel a várossal, s nem szeretnék kimaradni belőle, hiszen polgármesterünknek megígértem, hogy kapcsolatainkat minden szinten támogatom.” A jó kapcsolatok gyors kialakításának bizonyítékeként elmondhatjuk, hogy városaink együttműködnek majd több területen is: a Szlovákia és Magyarország közötti Határon Átnyúló Együttműködési Program keretében tervezik néhány közös projekt elkészítését. Ezek jövőjéről és a további esetleges közös aktivitásokról folyamatosan tájékoztatunk.

ZSELÍZ Városi Napok 2009 MŰSOR

2009. szeptember 11., PÉNTEK

MŰVELŐDÉSI OTTHON

18.00 Szűcs László műveinek kiállítása – megnyitó

19.00 Presser-Sztevanovity-Horváth: PADLÁS – a THÁLIA Színház előadásában

2009. szeptember 12., SZOMBAT

SZENT JAKAB TÉR

09.00–15.00 Gyermek a gyermekekért (játékok, versenyek gyermekek számára, karaoke show)

15.00–18.00 a KINCSŐ és vendégei: Garam menti verbunk és szüreti ünnepély (folklor koreográfiák)

18.00–19.00 VÁLASZÚT – a budapesti folklorcsoport előadása

19.00–21.00 az ORPHEUS rockzenekar koncertje

21.00–04.00 Utcabál, játszik a TORMA BAND

MŰVELŐDÉSI OTTHON

18.00 Helena Zubčėková és Polka Pál: *Köztünk éltek* c. könyvének keresztelője (a zselízi, garammikolai és szódói zsidók története 1945-ig)

VÁROSI SPORTPÁLYA – bajnoki labdarúgó mérkőzések

10:00 ŽELIEZOVCE – KOMJATICE (diákcsoport – felső kategória)

12:00 ŽELIEZOVCE – KOMJATICE (diákcsoport – alsó kategória)

16:00 ŽELIEZOVCE – PRIBETA (A csapat)

2009. szeptember 13., VASÁRNAP

08.00–08.30 Ébresztő a CAMPANA BATUCADA csoporttal

08.30–09.00 Zászlós menet a Művelődési Otthontól a Szent Jakab térig
VÁROSI HIVATAL

09.30 A városi képviselő-testület ünnepi ülése

SZENT JAKAB TÉR

15.00–15.30 a CAMPANA BATUCADA fellépése

15.30–16.00 Polgármesteri köszöntő, díjak és kitüntetések átadása

16.00–17.00 Zselízi iskolások műsora

17.00–18.00 STARMANIA (a szlovák és cseh slágereket játszó pozsonyi együttes koncertje)

19.00–20.00 DEMJÉN FERENC koncertje

VÁROSI SPORTPÁLYA – bajnoki labdarúgó mérkőzések

13:30 ŽELIEZOVCE – ŠAMORÍN (ifjúsági csapat)

15:00 Zselízi kölyökcsoportok összecsapása (2000-es a 2002-es évfolyam ellen)

A műsorok ideje alatt a főtéren kirakodóvásár, frissítők várják a látogatókat, a gyermekek számára különféle attrakciók, szórakozási lehetőségek állnak rendelkezésre.
Rossz időjárás esetén a műsort a művelődési otthonban rendezik meg.

Parkolók – a Jednotával közösen

Augusztus 26-án Zselíz város képviselői az Érsekújvári Jednota COOP fogyasztási szövetkezet képviselőivel tárgyaltak a kultúrház mögötti parkolóhelyek létesítésében való lehetséges együttműködésről. A parkolóhelyek építését több hónapos előkészítő munka előzi meg, a tervek elkészültek, a kivitelezőre kiírt pályázatban az Eurospinn Kft. ajánlata bizonyult a legkedvezőbbnek. Az építkezés két részre osztható, mondta Gubik Emese városközi koordinátor: „A parkolók kialakítása 311 000 eurós (9 369 186 Sk), a zöldterületek rendezése 37 000 eurós (1 114 662 Sk) költséggel jár. Az Érsekújvári Jednota COOP képviselői kijelentették, a 45 parkolóhely közül cégük a szupermarkethez legközelebb eső 23 parkolóállás kialakításában hajlandó vállalni.” A közeljövőben ismét tárgyalóasztalhoz ülnek a felek, hogy tisztázzák a Jednota pontos pénzügyi részvételét az építkezésben, és megalkossák a város és a szövetkezet együttműködésének jogi kereteit. A munkák két szakaszban folynak majd, a tervek szerint az első még idén, a második a jövő évben valósul meg. Az építkezés nem érinti a kultúrház előtti, az épülettől északra eső területet, amelynek rendezését a város a már benyújtott közterület-revitalizációs pályázatba dolgozta be. (ik)

Valószínűleg cigarettagyújtás miatt keletkezett tűz a 44 éves G. K. Ford Escort típusú személygépkocsijában. A zselízi férfi szeptember 1-jén délelőtt 10:00 óra tájékán a Garamnál kannában benzint szállított az autó utasterében, és a benzingőz lángot foghatott. A rendőrség testi sértés vádjával kezdett vizsgálatot az ügyben. A gépkocsit vezető G. K. első- és másodfokú égési sérüléseket szenvedett, amelyek gyógyulása 3-6 hónapot vesz igénybe.

(feldolgozta: šh, foto: Forgács Miklós)

Új főellenőrünk van

A Zselízi Városi Önkormányzat a jelen választási időszakban már próbálkozott néhányszor a főellenőr megválasztásával. A városi plénum augusztusi ülésén ez sikerült. A városi hivatalban a kérvényeket augusztus 14-ig fogadták. Két jelentkező akadt, Mgr. Katarína Kernová, a Nyitrai Kerületi Önkormányzat főellenőri hivatalának ellenőre és Török József mérnök, aki jelenleg az SZK Legfelsőbb Bíróságának főtanácsosaként – belső ellenőrként tevékenykedik. A bizottság, mely a pályázatok fogadását felügyelte, (Cserba János, Melczer Gábor, Horváth Géza és Kádasi Erzsébet), tudomásul vette a jelentkezések megérkezését és iktatását a városi hivatalban, majd a borítékok felbontása után megállapította, hogy a pályázók kérvényei tartalmazzák a kért mellékleteket (szakmai önéletrajz, motivációs levél, a legmagasabb iskolai végzettséget igazoló okirat, az eddigi szakmai gyakorlatról szóló igazolás, valamint a személyi adatok felhasználását lehetővé tevő beleegyezés). A főellenőr megválasztása tehát a képviselő-testületre maradt, mely az egyik jelölt visszalépése után, augusztus 27-én Mgr. Katarína Kernovát választotta meg Zselíz főellenőrévé. (ik)

Röviden...

A munkaerő-takarékosság megvalósításának keresésekor lehetséges megoldásként került szóba, hogy módosítsák a két alapiskola gondnokainak alkalmazását. Az igazgatók nem szeretnék gondnokaikat elveszíteni, mert ahogy hangsúlyozták, gondnokaik nemcsak a műszaki-karbantartó munkákat végzik, hanem szükség szerint további feladatokat is ellátnak, pl. a postai, ill. a városközi ügyintézésben. Tulajdonképpen gazdái az iskolai objektumoknak, kaszálják a füvet, rendben tartják a homokozót, ellenőrzik, jelentik a lehetőség szerint eltávolítják, kijavítják a keletkezett műszaki hibákat. Hatáskörük helyettesítésének egyik lehetősége az lett volna, hogy alvállalkozók végezték volna el a karbantartást, de az igazgatók szerint egy külső vállalat nem lenne képes lefedni az összes szükséges tevékenységet, amelyet ma az iskolagondnokok végeznek. Úgy tűnik, a gondnokok leépítésével nem lehet takarékoskodni.

Az Alsó Garam Menti Fejlesztési Partnerség polgári társulás a Vidékfejlesztési Ügynökséggel közösen 2009. augusztus 21-én a Leader program keretében a mi helyi akciós csoportunk területén szakmai programot szervezett egy Máltáról érkezett delegációnak. A helyi akciócsoport Nagysallóban mutatkozott be, miközben a résztvevők a vendégekkel a csoport keletkezéséről és tevékenységéről vitatták meg. A máltai delegáció tagjai ezt követően meglátogatták a sárói községi múzeumot, Palik László bioproducer szőlészetét és ültetvényét. A találkozón és a régió érdekességeinek prezentációján részt vett városunk polgármestere is.

Augusztus 22-én, szombaton Garampádon, Kéménden, Kisgyarmaton és Zalában tartották a IV. Szikince Fesztivált, az ún. Felvidéki Művészetek Völgyét. A fesztivál autentikus zenei, színházi, báb- és népművészeti attrakciókat nyújtott a négy önkormányzat területén.

Augusztus 28-án Sáróban rendezte meg Kiss Lajos zselízi vállalkozó a Paradicsom-ünnepséget. A sárói labdarúgópályán a gyermekeket és a felnőtteket gazdag műsor várta különféle játékokkal, versenyekkel és meglepetésekkel. (vk)

Rendőrségi napló

Hitelcsalás vétsége miatt indult büntetőeljárás augusztus 25-én egy 26 éves nagyjövendi nő ellen. Múlt év decemberében 8000 korona (265,55 €) értékben kért hitelt a Pohotovost társaságtól, miközben 13 120 koronát (435,50 €) kellett volna visszafizetnie. A hitelkérelem aláírásakor állította, hogy férjével együtt a tatabányai ipari parkban dolgoznak, s mindketten 14 000 koronát (464,71 €) keresnek. A valóságban azonban már nem dolgoztak ott, s a feltüntetett bevételeik sem volt meg. 2009 júniusának végéig egy törlesztőrészletet sem fizettek.

Nem mindennapi talált tárgy, robbanóanyag szokatlan bejelentése keltett felbolydulást augusztus 24-én a Lontói Községi Hivatalban – délelőtt egy 11 éves helyi lakos lépett be az irodába háborús lőszerrel, 82 mm-es kaliberű tüzérségi aknával. A robbanóanyagot a falu kataszteréhez tartozó erdőben találta, s a helyzet minél gyorsabb megoldására törekedve úgy döntött, nemcsak bejelenti, hanem be is viszi a veszélyes talált tárgyakat a községi hivatalba. A lőszert rendőrrjárór biztosította, amíg kikerkezett a helyszínre a nyitrai speciális alakulat tüzszerésze, aki hatástalanította a robbanószert, tehát az életveszélyes lelet megtalálása ezúttal nem járt következményekkel.

Augusztus 18-án büntetőeljárás indult egy ismeretlen tettes ellen, aki az említett napon 13 óra és 14.45 között betört az Eko Qelet társaság zselizi kirendeltségébe. A bejárati ajtót megrongálva a cég irodájába jutott, ahonnan az asztalfiókból eltulajdonított egy pénztárcát, melyben 1064,97 € (32 234 korona) volt.

Egy 52 éves farnadi férfi augusztus elején megfenyegette 66 éves nővérét. Késsel hadonászva kijelentette, hogy éhes, és megöli nővérét. A nőnek sikerült elszöknie, kiszaladt a ház elé az utcára, és hívta a rendőrséget. Az erőszakoskodó akkor sem hagyta abba a fenyegetőzést, amikor megérkezett a rendőrrjárőr, és csak többszöri figyelmeztetés után nyugodott meg.

Feldolgozta (ik)

Lapunkat Marián Mikloško mérnök őrnagy, zselizi rendőrpáncsnok tájékoztatta

Kitüntetik a grófi családot

I→

A városatyák tudomásul vették a benyújtott, illetve részben kidolgozott projektumokról szóló beszámolót. Megvitatták néhány új projektum beadásának lehetőségét is. Támogatták a Baglyos-ház és a szolgáltatások háza felújítására, a magyar alapiskola hőszigetelésére, valamint a Franz Schubert Zenei Napok elnevezésű rendezvény szervezésére irányuló pályázatokat, nem adtak viszont zöld utat a

távmunkához létesítésére irányuló projektumnak, illetve a önkormányzati munka új irányzatait ismertető pályázatnak.

Tudomásul vették a lakásokkal és a nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérbeadásával kapcsolatos kinnlevőségek és kötelezettségek állapotáról szóló tájékoztató jellegű beszámolót, és ellenőrizték a határozatok teljesítését.

(sh)

Szódó egyre inkább „él”

Az utóbbi időben Szlovákia-szerte egyre gyakrabban rendeznek falunapokat, évfordulós megemlékezéseket vagy városi napokat. Tele van velük a regionális sajtó és az internetes oldalak. Negyedik éve ezek közé sorolható Szódó is. A hagyományos Szódói Napot a nyári hónapokban tartják, s egyre nagyobb népszerűségnek örvend a lakosság körében. Nem egyszerű a nyári szabadságolás idején folklórcsoportokat, énekegyütteseket a községbe csalogatni, hogy gazdagabbá tegyék a kultúrműsort. S még ha a falunapok a környéken egyre gyakoribbak is, láss csodát, a szódóiaknak nem okoz gondot a program biztosítása. Akik náluk jártak, örömmel jönnek el újra. S akik még nem voltak, maguk jelentkeznek, mások jó tapasztalataira hivatkozva. Szódón ugyanis állítólag jó a hangulat, tavaly állítólag jól érezték magukat, s állítólag újra eljárnének... S mindez az „állítólag” idén is beigazolódtott, mert a Szódói Nap valóban sikeres volt.

A szódóiaknak a már hagyományosnak számító fellépők, de új folklórcsoportok, ének- és táncegyüttesek, színjátszó csoportok repertoárjából összeállított műsor valóban gazdag, műfajilag színes és ötletes volt. A citerazene, amelyet sokan évek óta nem hallottunk, s melyek a régmúlt időkre, nagyszüleink korára emlékeztettek, megható része volt a műsornak. A szódóiak sokáig fogják még emlegetni. A gyermekek számára szervezett

kísérőrendezvények most még attraktívabbak voltak, hisz ugralóvár, melyet díjmentesen használhattak a gyerekek egész délután, vagy gyermektombola, eddig még nem volt. S az esti utcából még egy éven sem sikerült úgy, mint idén. Csodálatos időjárás, meleg nyári este, kinn volt csaknem az egész falu, s táncoltak a kicsi gyermekektől kezdve az idősekig egész éjjelig. Mindenki táncolt, barátok, ismerősök, szomszédok. A nagyszerű hangulat természetes velejárója volt a szép napnak. S talán a szódói

életnek is egyik kicsúcsosodását jelentette, hisz a falu olyan rendezvénynek adott otthont, melyen mindig van alkalom jó emberekkel találkozni, szórakozni s másképp látni egymást, mint a kapu fölött az udvarról biccentve.

Többet beszélgetünk, többet szórakozunk, többet találkozunk. Egyszerűen... egyre inkább élünk. Hála minden szódóinak!

Juliana Hanzová

Fico miniszterelnök...

1→

Nem mondta ezt viszont Kiss Lajosnak, aki a későbbiekben tőlünk tudta meg: „Arról, hogy jön a miniszterelnök, csak tegnap szereztem tudomást, amikor felhívtak a kormányhivatalból” – mondta Szlovákia egyik legnagyobb zöldségter-

zölgazdasági államtitkárának kíséretében előbb megtekintette Sáróban az újonnan épített légkondicionált csarnokot, s közben nagyra értékelte, hogy Kiss Lajos az építéskor felhasználta az európai alapokat is. Ebéd körül látogattak el

tehát az emberek azonnal meg is vásárolhatják. Úgy tűnik, ez működik... ennyi rengeteg sárgarépa, petrezselyem, uborka, görögdinnye és hagyma... Fel sem tudom sorolni, mi mindent természetnek... Amott eper és paradicsom... Ez aztán a nagy siker...”

Robert Fico arra a kérdésre, hogy Kiss Lajos a mezőgazdaság támogatásával kapcsolatban nyilvánított-e valamilyen kérést vagy fenntartást a kormány felé, azt válaszolta: „Beszélgettünk erről, s úgy gondolom, Kiss Lajos realista vállalkozó, aki tudja, miről van itt szó...” – és végül hozzátette: „De biztosan megerősíti, hogy ami a mezőgazdaság támogatását illeti, soha nem volt olyan mértékű, mint a jelenlegi kormány alatt.”

Kiss Lajos ezt nem cáfolta meg, a mezőgazdaság helyzetét azonban továbbra is kritikusan tartja. Megemlítette, hogy amíg nem változik a kereskedők hozzáállása a hazai termelőkhöz, a helyzet csak romolhat, ami nemcsak a kihasználatlan kapacitásban, de az ország és a foglalkoztatottság leépülésében is megmutatkozik.

A már említett áprilisi konferencián a résztvevőkkel beszélgetve meggyőződhetünk róla, hogy nem ő az egyedüli, aki így gondolja. Akkor lehet benne valami...

(sh)

mesztője, aki nem akart állást foglalni azzal a feltevessel kapcsolatban sem, hogy az ő tiszteletére nyitotta-e meg idén április 24-én Stanislav Becík, az SZK mezőgazdasági minisztere éppen Zselízen a zöldségtermesztők országos konferenciáját (Zselízi Hirmondó, 2009 május, 5. oldal).

A kormány elnökének útja, aki augusztus 7-én, pénteken a Lévai járást látogatta meg, a Mohi Atomerőműből a Kiss farmra vezetett. Robert Fico, Vladimír Palšnak, az SZK me-

Szódóra, ahol megtekintették a libatenyésztést, s elindultak a földekre. Autójukat néhány újságírói autóból álló sor követte, mi ezt a „mezei futamot” városi rendőrségünknek köszönhetően tettük meg.

A miniszterelnök három megállónál nézhette meg saját szemével a zöldségbetakarítást. „Engem eléggé meglep a termelés mértéke, mert az hatalmas. Főképp azonban Kiss úr kezdeményezését értékelem nagyra, hogy az, amit kitermel, egyenesen a polcokra kerül,

Előkészületben a kastély-felújítás

Folynak az előkészületi munkák a kastély felújítására, mondta el lapunknak Gubík Emese, a városi hivatal építésügyi, területfejlesztési, infrastruktúra, környezetvédelmi és rekreációs részlegének koordinátora. A kastély felújításának műszaki tervei jelenleg az érsekújvári Vila Kft. készíti, amely tavaly pályázat útján kapta meg a megrendelést. A rekonstrukcióra irányuló projektkiírás az előreljések szerint szeptemberben jelenik meg. „Készülünk a projektum beadására, a felhívás nyilvánosságra hozataláig várhatóan minden szükséges dokumentum a rendelkezésünkre áll. Az ilyen előre elkészített munka egyetlen hátránya az, hogy a kidolgozáskor még nem világos a pénzügyi támogatás minden feltétele” – mondja Gubík Emese. Ha a város sikerrel járna a pályázatban, az Esterházy-kastélyban létrejöhetne az Alsó-Garam Menti Múzeum. A zselízi tárgyak mellett a múzeumban helyet kapnának a Fakóvezekényről, Farnadról, Nagysallóból és Sáróból származó kiállítási tárgyak. A projektum költségvetése körülbelül 240 000 € lesz.

(ik)

Röviden...

A határozatok teljesítéséről az önkormányzat augusztusi ülésén előterjesztett jelentés többek között tartalmazta azt az információt is, hogy a város tárgyal a Piac és Akácfa utcákat összekötő területen levő telkek tulajdonosaival a tulajdonjogok átruházásáról. A tulajdonosok döntenek, akarják-e a két utca közötti járda kiépítését, miközben hangot adtak annak a félelmüknek, hogy a tulajdonjog átruházása után a gyalogosok részére építendő átkelőutat motoros járművek is használnák.

Az ún. Kotsi ház-kérdése a megoldásához közeledik, legalábbis a legutóbbi önkormányzati ülésen beterjesztett jelentés szerint. Mivel e ház lakóinak nincs bejelentett állandó lakhelyük a házban, a város tárgyalást kezdeményezett velük a menedékházba való átköltözésükről. Egyezség született, mely szerint a ház lakója gyermekeivel együtt szeptember végéig kiköltözik az életveszélyes épületből, hogy a város ezután szanálhassa. Hasonló sorsra jutott egy másik, városi tulajdonú lakatlan Garam utcai ház is, amely szintén veszélyeztette a környezetét.

A Garam-híd műszaki állapotával és tervezett javításával kapcsolatban a város kérte a Járási Közlekedésrendészetet és a kerületi hivatalt, hogy tereljék el a város területéről a Tergénye irányából érkező túlméretezett és túlsúlyos járművek forgalmát. „Ha nem járunk sikerrel”, írják a vita-felszólalás megoldásáról szóló jelentésben az önkormányzat egy előző ülésén, „lehetőségünk van betiltani a teherforgalom áthaladását a Petőfi utcán, ezzel azonban sűrűbb és lassabb forgalmat idéznénk elő a Schubert, Komenský és Béke utcákon keresztül.

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

95701@pobox.sk

Városi újság

2009. szeptember, X. évfolyam

ára: 0,35 euró (10,50 Sk)

„Azt hiszem, helyes úton haladunk“
– Mocsy Katalin alpolgármester asszonnyal beszélgetünk **6**

Augusztusi testületi ülés

Kitüntetik a grófi családot

Bár a városháza dísztermében jó ütemben folyt nyáron a felújítás, augusztus 27-én még nem fejeződött be, így a városi képviselő-testület az ülésteremben tartotta meg 30. rendes ülését. A bevezetőt követően a polgármester tájékoztatta a képviselőket nyári tevékenységéről, amit a városatyák tudomásul vettek. Ismét főellenőrt választottak, és miután az egyik jelentkező e-mailben jelezte visszalépését, a képviselők egyhangúan Katarína Kernovát választották meg.

A testület tudomásul vette a város program-költségvetésének féléves értékelését, valamint a városi könyvtár és a két alapiskola féléves gazdálkodásának eredményeit, a 2008/2009-es tanév eredményeinek értékelését és az iskolák következő tanévré válnak felkészültségéről szóló beszámolót.

A képviselők jóváhagyták a városi kitüntetések odaítélésére tett javaslatokat. A kitüntetéseket a városi napokon adják át, mégpedig: Pro Urbe díjat az Auerperg-Brunner grófi családnak a város felvirágoztatásában való érdemeikért, polgármesteri díjat Bajkay Magdolna nyugalmazott tanítónőnek a város hírnevének növeléséért, Jana Benikóvanak, a Városi Könyvtár igazgatónőjének a Polgári Ügyek Testületében és a város kulturális életében végzett áldozatos munkájáért, valamint Lubomír Nevidanský zenetanárnak növendékeivel országos és nemzetközi versenyeken elért eredményeiért.

→3

Szódói Nap: többet beszélgetünk, többet szórakozunk, többet találkozunk.

3

„Amit július végén éreztek a zselíziek, az Nagysalló felől terjedt. Ott hasonló tartályok állnak, egy konkurens cég kezeli őket...”

8

Szeptember 2-án, szerdán elkezdődött az új tanév. A szlovák alapiskolában 45, a magyarban 29 kisiskolás kezdte meg az iskolalátogatást. Mindkét intézményre mozgalmas tanév vár, a Béke utcai iskola épületének felújítására a város már beadott egy pályázatot, a Komenský utcai magyar alapiskola épületének szigetelésére irányuló projektum most készül. Az iskolában PaedDr. Kádasi László személyében új igazgató üdvözölte az iskolásokat.

Foto: (ik, hg)

Fico miniszterelnök Kiss Lajos földjein...

„Becik miniszterrel beszélünk meg néhány kormányzati kérdést, és megemlítettem neki, hogy Mohiba készülök, mire mondta, hogy jó lenne, ha meglátogatnám a Kiss farmot is. Azt válaszoltam, miért is ne? Szívesem veszem az ilyen változatosságot – az atomerőmű után meglátogatni egy ilyen jellegű munkahelyet. Én ezt elfogadtam, és így alakítottuk a programot...” – indokolta meg Robert Fico, az SZK kormányának elnöke látogatását a Kiss farmon.

→2